

Úřední věstník

Evropské unie

L 329

České vydání

Právní předpisy

Ročník 61

27. prosince 2018

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) 2018/2056 ze dne 6. prosince 2018, kterým se mění nařízení (EU) č. 216/2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Rady (EU) 2018/2057 ze dne 20. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o dočasné používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání zboží a poskytnutí služeb nad určitou prahovou hodnotu 3

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) 2018/2058 ze dne 17. prosince 2018, kterým se na rok 2019 stanoví rybolovná práva pro některé populace ryb a skupiny populací ryb v Černém moři 8

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2018/2059 ze dne 29. listopadu 2018 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Smíšeném výboru EHP ke změně přílohy IX (Finanční služby) Dohody o EHP ⁽¹⁾ 13

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

★	Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/2060 ze dne 20. prosince 2018, kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES povolující Německu dále uplatňovat opatření odchylná se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty	20
★	Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2018/2061 ze dne 18. prosince 2018 o prodloužení mandátu vedoucího mise Evropské unie pro pomoc při integrované správě hranic v Libyi (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/2/2018)	22
★	Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2018/2062 ze dne 18. prosince 2018 o prodloužení mandátu vedoucí mise Evropské unie zaměřené na budování kapacit v Somálsku (EUCAP Somálsko) (EUCAP Somálsko/1/2018)	24
★	Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2018/2063 ze dne 18. prosince 2018 o prodloužení mandátu vedoucího mise Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/2/2018)	26
★	Rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (EU) 2018/2064 ze dne 14. prosince 2018 o obnovení dočasného zákazu uvádění na trh, distribuce nebo prodeje binárních opcí retailovým investorům	27

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

★	Rozhodnutí Smíšeného výboru Evropská unie-Švýcarsko pro leteckou dopravu zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě č. 1/2018 ze dne 12. prosince 2018, kterým se nahrazuje příloha Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě [2018/2065]	30
---	---	----

Opravy

★	Oprava směrnice Rady (EU) 2018/1695 ze dne 6. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o dobu použití volitelného mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů a mechanismu rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH (Úř. věst. L 282, 12.11.2018)	53
★	Oprava prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2018/1921 ze dne 4. prosince 2018, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2013/191/EU, kterým se Lotyšsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylná se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 311, 7.12.2018)	53

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2018/2056

ze dne 6. prosince 2018,

kterým se mění nařízení (EU) č. 216/2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 352 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ⁽¹⁾ stanoví, že elektronické vydání Úředního věstníku má být opatřeno zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaných osvědčeních a vytvořeným prostředky pro bezpečné vytváření podpisů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ⁽²⁾.
- (2) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ⁽³⁾ se stanoví právní rámec pro elektronické podpisy, elektronické pečeti, elektronické časové razítko, elektronické dokumenty, službu elektronického doporučeného doručování a certifikátů pro autentizaci internetových stránek.
- (3) Autentizace elektronickou pečeti poskytuje srovnatelné záruky jako elektronický podpis. Použití elektronické pečeti pro autentizaci Úředního věstníku dále urychlí postup vydávání Úředního věstníku na internetových stránkách EUR-Lex.
- (4) Nařízení (EU) č. 216/2013 by proto mělo být změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 2 nařízení (EU) č. 216/2013 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Elektronické vydání Úředního věstníku je opatřeno kvalifikovaným elektronickým podpisem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 (*), nebo kvalifikovanou elektronickou pečeti ve smyslu

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie (Úř. věst. L 69, 13.3.2013, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy (Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

nařízení (EU) č. 910/2014. Kvalifikované certifikáty pro elektronické podpisy nebo elektronické pečeti a jejich obnovení se zveřejňují na webové stránce EUR-Lex, aby veřejnost mohla ověřit daný kvalifikovaný elektronický podpis nebo kvalifikovanou elektronickou pečeť i pravost elektronického vydání Úředního věstníku.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. prosince 2018.

Za Radu

předseda

H. KICKL

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY (EU) 2018/2057

ze dne 20. prosince 2018,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o dočasné používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání zboží a poskytnutí služeb nad určitou prahovou hodnotu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve sdělení Komise ze dne 7. dubna 2016 o akčním plánu v oblasti DPH Komise oznámila svůj záměr předložit návrh konečného režimu daně z přidané hodnoty (DPH) pro přeshraniční obchod mezi podniky v členských státech na základě zdanění přeshraničního dodání zboží a poskytnutí služeb.
- (2) Vzhledem k současnému rozsahu podvodů s DPH a ke skutečnosti, že členské státy jsou těmito podvody zasaženy různou měrou, a vzhledem k tomu, že zavedení konečného režimu DPH bude trvat několik let, se jeví jako nezbytné přijmout určitá naléhavá a konkrétní opatření.
- (3) Některé členské státy v této souvislosti požádaly o povolení zavést dočasný všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti (dále též jen „mechanismus“) s určitou prahovou hodnotou plnění, který by se odchyloval od jedné z obecných zásad současného systému DPH, a to zásady dělených plateb, což by mělo pomoci řešit rozšířené kolotočové podvody. Kolotočové podvody mají své kořeny zejména v současném daňovém osvobození dodání zboží uvnitř Společenství od daně, které umožňuje pořízení zboží bez DPH. Několik obchodníků v řadě se podílí na daňovém podvodu tím, že DPH, kterou přijali od svých zákazníků, neodvedou daňovým orgánům. Jejich zákazníci však mají na základě obdržené platné faktury stále nárok na odpočet daně. Stejně zboží může být dodáno několikrát, a to včetně opětovného, od daně osvobozeného dodání uvnitř Společenství. K podobnému kolotočovému podvodu může dojít i při poskytování služeb. Pokud by osoba povinná k dani, které je zboží dodáno nebo které jsou služby poskytnuty, byla určena za osobu povinnou odvést daň, odstranila by se příležitost k páchání této formy daňového podvodu.
- (4) Členské státy, které se liší stupněm vývoje kapacit svých správců daně, vynakládají při provádění režimu daně z přidané hodnoty, pokud jde o vyšší rozsah podvodů v oblasti DPH a ztráty na příjmech z DPH, zvláštní úsilí ve smyslu čl. 27 prvního odstavce Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (5) Aby se omezilo riziko přesunu podvodných činností mezi členskými státy, mělo by být povoleno používat uvedený všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti všem členským státům, které splní určitá kritéria, pokud jde o rozsah podvodů, zejména kolotočových, a které jsou schopny prokázat, že jiná kontrolní opatření nejsou k boji proti těmto podvodům dostatečná. Členské státy by měly prokázat, že odhadovaný přínos dodržování daňových předpisů a výběru daní v důsledku zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti převáží odhadované celkové dodatečné zatížení podniků a správců daně a že podnikům a správcům daně nevzniknou náklady vyšší než náklady vzniklé v důsledku uplatnění jiných kontrolních opatření.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. prosince 2018 (P8_TA(2018)0496).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 31. května 2017 (Úř. věst. C 288, 31.8.2017, s. 52).

- (6) Pokud se členský stát rozhodne všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti používat, měl by ho uplatňovat na veškerá jiná než přeshraniční dodání zboží a poskytování služeb nad stanovenou prahovou hodnotu plnění. Mechanismus by neměl být omezen na žádné konkrétní odvětví.
- (7) Členský stát, který se rozhodne všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti používat, by měl za účelem jeho účinného fungování a monitorování jeho uplatňování zavést zvláštní povinnost elektronického podávání hlášení osobami povinnými k dani. Cílem je odhalit a znemožnit veškeré nové formy daňových podvodů, jako je například účelové rozdělování základu daně pro plnění.
- (8) Aby bylo možné posoudit, zda zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti v jednom členském státě nezpůsobuje přesun podvodných činností do jiných členských států, jakož i míru možného narušení fungování vnitřního trhu, je vhodné stanovit konkrétní povinnost výměny informací mezi členskými státy, které mechanismu používají, a těmi členskými státy, které jej nepoužívají. Na veškerou výměnu informací se vztahují příslušná ustanovení týkající se ochrany osobních údajů a důvěrnosti, jež upravují i výjimky a omezení za účelem ochrany zájmů členských států nebo Unie v oblasti zdanění.
- (9) Aby bylo možné transparentně posoudit účinek používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti na podvodné činnosti, měly by dotyčné členské státy předem stanovit hodnotící kritéria, aby bylo možné posoudit rozsah podvodů před zavedením mechanismu a po jeho zavedení.
- (10) Případná rozhodnutí o povolení používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti mohou mít rozpočtové dopady, které by mohly být pro jeden nebo více členských států nezanedbatelné. Pravomoc povolovat používání mechanismu by proto měla být svěřena Radě.
- (11) Členský stát, který se rozhodne všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti používat, by měl Komisi požádat, aby navrhla použití mechanismu, a poskytnout příslušné informace, aby Komise mohla žádost posoudit. V případě potřeby by Komise měla mít možnost vyžádat si doplňující informace.
- (12) Vzhledem k tomu, že použití všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti může mít neočekávané účinky na fungování vnitřního trhu kvůli možnému přesunutí podvodné činnosti do jiných členských států, které jej nepoužívají, měla by mít Rada jako ochranné opatření možnost zrušit veškerá prováděcí rozhodnutí, jimiž se povoluje používání mechanismu. Pro případ nutnosti jednat rychle v situaci, kdy by byl zjištěn velmi nepříznivý dopad na vnitřní trh, by mělo být použito tzv. hlasování na základě obrácené jednomyslnosti.
- (13) Vzhledem k nejistým účinkům všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti by jeho použití mělo být časově omezené.
- (14) Jelikož je třeba pečlivě sledovat dopad na vnitřní trh, měly by všechny členské státy, pokud bude mechanismus používat alespoň jeden členský stát, předkládat Komisi zprávy, aby bylo možné provést posouzení dopadů na podvody, náklady podniků na dodržování předpisů a přesun podvodných činností v důsledku použití mechanismu.
- (15) Směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Ve směrnici 2006/112/ES se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 199c

1. Odchylně od článku 193 může členský stát do dne 30. června 2022 zavést všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti pro jiná než přeshraniční dodání zboží a poskytování služeb, kterým stanoví, že osobou povinnou odvést daň je osoba povinná k dani, jíž je dodáno veškeré zboží a poskytnuty veškeré služby přesahující prahovou hodnotu 17 500 EUR na plnění.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Členský stát, který hodlá zavést všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti, musí splňovat všechny tyto podmínky:

- a) podle metod a údajů, které jsou obsaženy v závěrečné zprávě pro rok 2016 ze dne 23. srpna 2016 o výpadku z příjmů DPH, zveřejněné Komisí, měl v roce 2014 výpadek příjmů z DPH vyjádřený jako procentní podíl celkové daňové povinnosti k DPH ve výši nejméně 5 procentních bodů nad mediánem výpadku příjmů z DPH ve Společenství a
- b) na základě posouzení dopadu připojeného k legislativnímu návrhu tohoto článku, činí podíl kolotočových podvodů na jeho celkovém výpadku příjmů z DPH více než 25 % a
- c) prokáže, že jiná kontrolní opatření nejsou dostatečná pro boj proti kolotočovým podvodům na jeho území, zejména specifikací uplatňovaných kontrolních opatření a konkrétních důvodů, proč tato opatření nejsou účinná, jakož i důvodů, proč se správní spolupráce v oblasti DPH ukázala jako nedostačující, a
- d) prokáže, že odhadovaný přínos dodržování daňových předpisů a výběru daní v důsledku zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti převáží očekávané celkové dodatečné zatížení podniků a správců daně minimálně o 25 %, a
- e) prokáže, že podnikům a správcům daně nevzniknou zavedením všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti náklady vyšší než náklady vzniklé v důsledku uplatňování jiných kontrolních opatření.

Členský stát přiloží k žádosti podle odstavce 3 výpočet výpadku příjmů z DPH podle metody a údajů, které jsou k dispozici ve zprávě o výpadcích příjmů z DPH, zveřejněné Komisí, jak je uvedeno v druhém pododstavci písm. a) tohoto odstavce.

2. Členské státy, které používají všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti, zavedou povinnost náležitě a účinně elektronického podávání hlášení pro všechny osoby povinné k dani, a zejména pro osoby povinné k dani, které dodávají či pořizují zboží nebo poskytují či přijímají služby, na něž se tento mechanismus vztahuje, s cílem zajistit účinné fungování všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti a sledování jeho používání.

3. Členské státy, které si přejí používat všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti, podají Komisi žádost a poskytnou následující informace:

- a) podrobné odůvodnění dokládající, že podmínky stanovené v odstavci 1 jsou splněny, a
- b) datum zahájení používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti a období, po které se má používat, a
- c) opatření, která mají být přijata s cílem informovat osoby povinné k dani o zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti, a
- d) podrobný popis doprovodných opatření uvedených v odstavci 2.

Jestliže se Komise domnívá, že nemá k dispozici veškeré potřebné informace, požádá do jednoho měsíce od přijetí žádosti o doplňující informace, včetně metod, předpokladů a studií, z nichž se vychází, jakož i dalších podpůrných dokumentů. Žádající členský stát předloží požadované informace do jednoho měsíce od obdržení oznámení.

4. Jestliže se Komise domnívá, že žádost splňuje požadavky uvedené v odstavci 3, předloží nejpozději do tří měsíců poté, co obdržela veškeré potřebné informace, Radě návrh. Rada může na základě takového návrhu Komise jednomyslně rozhodnout o tom, že žádajícímu členskému státu povolí všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti používat. Jestliže se Komise domnívá, že žádost požadavky uvedené v odstavci 3 nesplňuje, sdělí v téže lhůtě příslušné odůvodnění žádajícímu členskému státu a Radě.

5. V případě zjištění velmi nepříznivého dopadu na vnitřní trh podle druhého pododstavce tohoto odstavce Komise nejpozději tři měsíce poté, co obdržela veškeré potřebné informace, navrhne zrušení všech prováděcích rozhodnutí podle odstavce 4, což však lze učinit nejdříve šest měsíců od vstupu v platnost prvního prováděcího rozhodnutí, kterým je členskému státu povoleno všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti používat. Takové zrušení je považováno za přijaté Radou, pokud Rada jednomyslně nerozhodne o zamítnutí návrhu Komise do 30 dnů poté, co jej Komise přijala.

Velmi nepříznivý dopad se považuje za prokázáný, jsou-li splněny následující podmínky:

- a) přinejmenším jeden členský stát, který nepoužívá všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti, informuje Komisi o nárůstu podvodů v oblasti DPH na svém území v souvislosti s používáním tohoto mechanismu a

b) Komise mimo jiné na základě informací poskytnutých členskými státy podle písmene a) tohoto pododstavce zjistí, že uvedený nárůst podvodů v oblasti DPH na jejich území souvisí s používáním tohoto mechanismu v jednom nebo více členských státech.

6. Členské státy používající všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti poskytnou všem členským státům elektronickou formou tyto informace:

- a) jména osob, vůči nimž bylo během 12 měsíců předcházejících datu zahájení používání mechanismu vedeno trestní nebo správní řízení pro podvod v oblasti DPH, a
- b) jména osob (včetně jmen jednatelů případných právnických osob), jejichž registrace k DPH v daném členském státě je po zavedení mechanismu ukončena, a
- c) jména osob (včetně jmen jednatelů případných právnických osob), které nepodaly přiznání k dani za dvě po sobě jdoucí zdaňovací období po zavedení mechanismu.

Informace uvedené v písmenech a) a b) prvního pododstavce se podávají nejpozději do tří měsíců od zavedení mechanismu a poté se každé tři měsíce aktualizují. Informace uvedené v písmeni c) prvního pododstavce se podávají nejpozději do devíti měsíců od zavedení mechanismu a poté se každé tři měsíce aktualizují.

Členské státy používající všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti předloží Komisi nejpozději jeden rok od zahájení používání mechanismu průběžnou zprávu. Tato zpráva musí obsahovat podrobné posouzení účinnosti mechanismu. Do tří měsíců od skončení používání mechanismu, předloží členské státy, které jej používaly, závěrečnou zprávu o jeho celkovém dopadu.

7. Členské státy, které všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti nepoužívají, předloží Komisi průběžnou zprávu o dopadu používání mechanismu v jiných členských státech na jejich území. Tato zpráva musí být Komisi předložena do tří měsíců poté, co byl všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti v jednom členském státě používán nejméně po dobu jednoho roku.

Pokud všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti používá alespoň jeden členský stát, předloží členské státy, které mechanismus nepoužívají, nejpozději dne 30. září 2022 Komisi závěrečnou zprávu o dopadu použití mechanismu v jiných členských státech na jejich území.

8. Ve zprávách uvedených v odstavci 6 členské státy posoudí dopad používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti na základě těchto hodnotících kritérií:

- a) vývoje výpadku příjmů z DPH;
- b) vývoje podvodů v oblasti DPH, zejména kolotočových podvodů a podvodů na maloobchodní úrovni;
- c) vývoje administrativní zátěže osob povinných k dani;
- d) vývoje administrativních nákladů pro správce daně

9. Ve zprávách uvedených v odstavci 7 posoudí členské státy dopad používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti na základě těchto hodnotících kritérií:

- a) vývoje podvodů v oblasti DPH, zejména kolotočových podvodů a podvodů na maloobchodní úrovni;
- b) přesunutí podvodů z členských států, které všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti používají nebo používaly.“

Článek 2

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se do dne 30. června 2022.

Článek 3

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 20. prosince 2018.

Za Radu
předsedkyně
E. KÖSTINGER

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2018/2058

ze dne 17. prosince 2018,

kterým se na rok 2019 stanoví rybolovná práva pro některé populace ryb a skupiny populací ryb v Černém moři

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 43 odst. 3 Smlouvy se stanoví, že Rada přijme na návrh Komise opatření týkající se stanovení a přidělení rybolovných práv.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽¹⁾ požaduje, aby opatření pro zachování zdrojů byla přijímána s přihlédnutím k dostupným vědeckým, technickým a hospodářským doporučením, včetně případných zpráv vypracovaných Vědeckotechnickým a hospodářským výborem pro rybářství (VTHVR).
- (3) Rada je povinna přijmout opatření ke stanovení a přidělení rybolovných práv podle druhu rybolovu nebo skupin druhů rybolovu v Černém moři, a tam, kde je to vhodné, včetně některých podmínek, jež jsou s nimi funkčně spojeny. Podle článku 16 odst. 1 a 4 nařízení (EU) č. 1380/2013 by měla být rybolovná práva přidělena členským státům tak, aby každému členskému státu zajistila relativní stabilitu rybolovu pro každou populaci ryb nebo druh rybolovu a byla v souladu s cíli společné rybářské politiky stanovenými v čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení.
- (4) Generální komise pro rybolov ve Středozezemním moři přijala na svém 41. výročním zasedání v roce 2017 doporučení GFCM/41/2017/4 ohledně víceletého plánu řízení rybolovu pakambaly velké v zeměpisné podoblasti 29 (Černé moře). V tomto doporučení se stanoví úroveň celkového přípustného odlovu (TAC) pro pakambalu velkou na dva roky (2018–2019) spolu s dočasným přidělením kvót. Uvedené opatření by mělo být provedeno v právu Unie.
- (5) Rybolovná práva by měla být stanovena na základě dostupných vědeckých doporučení a s ohledem na biologické a sociálně-ekonomické aspekty, přičemž by měla všem odvětvím rybolovu zajistit spravedlivé zacházení; zároveň by se měla vzít v úvahu stanoviska vyjádřená během konzultací se zúčastněnými stranami.
- (6) Aby se zajistila udržitelnost populace šprota obecného v Černém moři, je podle vědeckých doporučení poskytnutých výborem VTHVR nezbytné zachovat úmrtnost způsobenou rybolovem na současné úrovni.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (7) Na využívání rybolovných práv stanovených v tomto nařízení se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ⁽¹⁾, a zejména články 33 a 34 uvedeného nařízení o zaznamenávání úlovků a oznamování údajů o vyčerpání rybolovných práv. Je proto nezbytné určit kódy, které členské státy použijí, když zasílají Komisi údaje týkající se vykládky populace podle tohoto nařízení.
- (8) V souladu s článkem 2 nařízení Rady (ES) č. 847/96 ⁽²⁾ musí být určeny populace, na něž se vztahují jednotlivá opatření, která jsou v něm zmiňována.
- (9) Pokud jde o populaci pakambaly velké, měla by být přijata další opatření pro zachování tohoto druhu. Zachování aktuálně uplatňovaného dvouměsíčního období zákazu rybolovu od 15. dubna do 15. června by i nadále zajišťovalo populaci pakambaly velké ochranu během období tření. Řízení intenzity rybolovu a omezení dnů rybolovu na 180 dnů za rok by mělo na zachování populace pakambaly velké pozitivní dopad.
- (10) Aby nedošlo k přerušení rybolovných činností a zajistila se obživa rybářů Unie, je důležité otevřít dotčená loviště v Černém moři dne 1. ledna 2019. Z důvodu naléhavosti by mělo toto nařízení vstoupit v platnost ihned po svém vyhlášení.
- (11) Při využívání rybolovných práv by měla být plně dodržována příslušná ustanovení práva Unie,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se na rok 2019 stanoví rybolovná práva pro rybářská plavidla Unie plující pod vlajkou Bulharska a Rumunska, pokud jde o tyto populace ryb v Černém moři:

- a) šprot obecný (*Sprattus sprattus*);
- b) pakambala velká (*Psetta maxima*).

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na rybářská plavidla Unie plující pod vlajkou Bulharska nebo Rumunska a působící v Černém moři.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „Černým mořem“ zeměpisná podoblast 29 vymezená v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1343/2011 ⁽³⁾;
- b) „rybářským plavidlem“ jakékoli plavidlo vybavené pro účely obchodního využívání mořských biologických zdrojů;
- c) „rybářským plavidlem Unie“ rybářské plavidlo plující pod vlajkou některého z členských států a zapsané v rejstříku v Unii;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 847/96 ze dne 6. května 1996, kterým se stanoví dodatečné podmínky pro meziroční řízení celkových přípustných odlovů a kvót (Úř. věst. L 115, 9.5.1996, s. 3).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1343/2011 ze dne 13. prosince 2011 o některých ustanoveních pro rybolov v oblasti dohody GFCM (Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři), kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středozemním moři (Úř. věst. L 347, 30.12.2011, s. 44).

- d) „populací“ mořský biologický zdroj, který se vyskytuje v dané oblasti řízení;
- e) „celkovým přípustným odlovem (TAC)“ množství ryb z každé populace, které může být uloveno během období jednoho roku;
- f) „autonomní kvótou Unie“ omezení úlovků samostatně přidělené rybářským plavidlům Unie, když neexistuje žádný dohodnutý TAC;
- g) „analytickou kvótou“ autonomní kvóta Unie, pro niž je k dispozici analytické posouzení;
- h) „analytickým posouzením“ kvantitativní posouzení trendů v dané populaci založené na údajích o biologii a využívání této populace, které mají podle vědeckého přezkumu dostatečnou kvalitu, aby z nich vycházela vědecká doporučení o možnostech budoucích úlovků.

KAPITOLA II

RYBOLOVNÁ PRÁVA

Článek 4

Přidělení rybolovných práv

1. Autonomní kvóta Unie pro šprota obecného, její přidělení jednotlivým členským státům a případně i podmínky, které jsou s nimi funkčně spojeny, jsou stanoveny v příloze.
2. Celkové přípustné odlovy (TAC) pro pakambalu velkou vztahující se na vody Unie a na rybářská plavidla Unie, jejich přidělení jednotlivým členským státům a případně i podmínky, které jsou s nimi funkčně spojeny, jsou stanoveny v příloze.

Článek 5

Zvláštní ustanovení o přidělení

Rozdělením rybolovných práv mezi členské státy stanoveným v tomto nařízení nejsou dotčeny:

- a) výměny provedené podle čl. 16 odst. 8 nařízení (EU) č. 1380/2013;
- b) odpočty a přerozdělení provedené podle článku 37 nařízení (ES) č. 1224/2009;
- c) odpočty prováděné podle článků 105 a 107 nařízení (ES) č. 1224/2009.

Článek 6

Řízení intenzity rybolovu pakambaly velké

Rybářská plavidla Unie oprávněná k rybolovu pakambaly velké v Černém moři nesmí překročit 180 dnů rybolovu za rok, a to bez ohledu na celkovou délku plavidla.

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 7

Předávání údajů

V případech, kdy členské státy podle článků 33 a 34 nařízení (ES) č. 1224/2009 Komisi zasílají údaje o vykládkách objemů odlovených populací, používají kódy populací stanovené v příloze tohoto nařízení.

Článek 8

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se od 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2018.

Za Radu
předsedkyně
E. KÖSTINGER

PŘÍLOHA

Tabulky, které jsou uvedeny v této příloze, stanoví TAC a kvóty v tunách živé hmotnosti, popřípadě funkčně související podmínky.

Druh:		Oblast:
Šprot obecný <i>Sprattus sprattus</i>		vody Unie v Černém moři (SPR/F3742C)
Bulharsko	8 032,50	
Rumunsko	3 442,50	
Unie	11 475	
TAC	Irelevantní/Nedohodnuto	Analytická kvóta Článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije. Článek 4 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije.

Druh:		Oblast:
Pakambala velká <i>Psetta maxima</i>		vody Unie v Černém moři (TUR/F3742C)
Bulharsko	57	
Rumunsko	57	
Unie	114 (*)	
TAC	644	Analytický TAC Článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije. Článek 4 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije.

(*) Od 15. dubna do 15. června 2019 není povolena žádná rybolovná činnost, včetně překládky, přijímání na palubu, vykládky a prvního prodeje.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2018/2059

ze dne 29. listopadu 2018

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Smíšeném výboru EHP ke změně přílohy IX (Finanční služby) Dohody o EHP

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2894/94 ze dne 28. listopadu 1994 o některých prováděcích pravidlech k Dohodě o Evropském hospodářském prostoru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 1 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾ (dále jen „Dohoda o EHP“) vstoupila v platnost dne 1. ledna 1994.
- (2) Podle článku 98 Dohody o EHP může Smíšený výbor EHP rozhodnout mimo jiné o změně přílohy IX Dohody o EHP, která obsahuje ustanovení o finančních službách.
- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ⁽³⁾ by mělo být začleněno do Dohody o EHP.
- (4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ by měla být začleněna do Dohody o EHP.
- (5) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ⁽⁵⁾ by mělo být začleněno do Dohody o EHP.
- (6) Příloha IX Dohody o EHP by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (7) Postoj Unie ve Smíšeném výboru EHP by proto měl vycházet z připojených návrhů rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být zaujat jménem Unie ve Smíšeném výboru EHP k navrhované změně přílohy IX (Finanční služby) Dohody o EHP, vychází z návrhů rozhodnutí Smíšeného výboru EHP připojených k tomuto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 305, 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ze dne 14. července 2016, kterým se směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 doplňuje o identifikaci vysoce rizikových třetích zemí se strategickými nedostatky (Úř. věst. L 254, 20.9.2016, s. 1).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 29. listopadu 2018.

Za Radu
předsedkyně
M. SCHRAMBÖCK

NÁVRH

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EHP č. .../...

ze dne ...,

kterým se mění příloha IX (Finanční služby) Dohody o EHP

SMÍŠENÝ VÝBOR EHP,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“), a zejména na článek 98 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 ⁽¹⁾, by mělo být začleněno do Dohody o EHP.
- (2) Nařízením (EU) 2015/847 se zrušuje nařízení (ES) č. 1781/2006, které je začleněno do Dohody o EHP, a které by proto mělo být v Dohodě o EHP zrušeno.
- (3) Příloha IX Dohody o EHP by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha IX Dohody o EHP se mění takto:

- 1) Znění bodu 23ba (směrnice Komise 2006/70/ES) se nahrazuje tímto:

„**32015 R 0847**: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).“

Pro účely této dohody se uvedené nařízení upravuje takto:

Odchylně od článků 4 a 6, pokud jde o převody peněžních prostředků ve švýcarských francích v Lichtenštejnsku a z/do Lichtenštejnska v rámci celní unie se Švýcarskem, budou informace požadované podle článků 4 a 6 shromážděny a dány k dispozici na žádost poskytovatele platebních služeb příjemce do tří pracovních dnů, avšak nemusí bezprostředně doprovázet převody peněžních prostředků, jak stanoví články 4 a 6. Tato odchylka se použije během přechodného období, které skončí dne 31. prosince 2022.“

- 2) Znění bodu 23d (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006) se zrušuje.

Článek 2

Znění nařízení (EU) 2015/847 v islandském a norském jazyce, která mají být zveřejněna v dodatku EHP *Úředního věstníku Evropské unie*, jsou platná.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem [...] za předpokladu, že jsou učiněna veškerá oznámení podle čl. 103 odst. 1 Dohody o EHP (*), nebo dnem vstupu v platnost rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. .../... ze dne ... ⁽²⁾ [kterým se do Dohody o EHP začleňuje čtvrtá směrnice o boji proti praní peněz (celex 32015L0849)], podle toho, co nastane později.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1.

(*) [Nebyly oznámeny žádné ústavní požadavky.] [Byly oznámeny ústavní požadavky.]

⁽²⁾ Úř. věst. L ...

Článek 4

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v oddíle EHP a v dodatku EHP Úředního věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne ...

Za Smíšený výbor EHP

předseda nebo předsedkyně

tajemníci Smíšeného výboru EHP

NÁVRH

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EHP č.

ze dne ...,

kterým se mění příloha IX (Finanční služby) Dohody o EHP

SMÍŠENÝ VÝBOR EHP,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“), a zejména na článek 98 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES ⁽¹⁾, by měla být začleněna do Dohody o EHP.
- (2) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ze dne 14. července 2016, kterým se směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 doplňuje o identifikaci vysoce rizikových třetích zemí se strategickými nedostatky ⁽²⁾, by mělo být začleněno do Dohody o EHP.
- (3) Směrnicí (EU) 2015/849 se zrušuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ⁽³⁾ a směrnice Komise 2006/70/ES ⁽⁴⁾, které jsou začleněny do Dohody o EHP, a které by proto měly být v Dohodě o EHP zrušeny.
- (4) Příloha IX Dohody o EHP by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha IX Dohody o EHP se mění takto:

- 1) Znění bodu 23b (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES) se nahrazuje tímto:

„**32015 L 0849**: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

Pro účely této dohody se uvedená směrnice upravuje takto:

- a) V čl. 3 bodě 4 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„podvody ohrožující finanční zájmy Unie, přinejmenším závažné podvody, jak jsou definovány níže:

- i) ve vztahu k výdajům, jakékoli úmyslné jednání nebo opomenutí v souvislosti s:

- použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek zpronevěru nebo neoprávněné zadržování prostředků ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem,
- neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek,
- nesprávným použitím takových prostředků za jiným účelem, než pro který byly původně přiděleny;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73.

⁽²⁾ Úř. věst. L 254, 20.9.2016, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 214, 4.8.2006, s. 29.

ii) ve vztahu k příjmům, jak jsou definovány v rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství ⁽¹⁾, jakékoli úmyslné jednání nebo opomenutí v souvislosti s:

- použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek protiprávní snížení zdrojů souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem,
- neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek,
- nesprávným použitím zákonně získaného prospěchu, které má stejný důsledek.

Za závažný podvod se považuje podvod týkající se minimální částky stanovené nejvýše na 50 000 EUR.““

2) Znění bodu 23ba (směrnice Komise 2006/70/ES) se nahrazuje tímto:

„**32016 R 1675**: nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ze dne 14. července 2016, kterým se směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 doplňuje o identifikaci vysoce rizikových třetích zemí se strategickými nedostatky (Úř. věst. L 254, 20.9.2016, s. 1).“

3) V bodě 31bc (nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012) se doplňuje nová odrážka, která zní:

„— **32015 L 0849**: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“

Článek 2

Znění směrnice (EU) 2015/849 a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 v islandském a norském jazyce, která mají být zveřejněna v dodatku EHP *Úředního věstníku Evropské unie*, jsou platná.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem [...] za předpokladu, že jsou učiněna veškerá oznámení podle čl. 103 odst. 1 Dohody o EHP (*).

Článek 4

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v oddíle EHP a v dodatku EHP *Úředního věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne ...

Za Smíšený výbor EHP

předseda nebo předsedkyně

tajemníci Smíšeného výboru EHP

⁽¹⁾ Úř. věst. L 253, 7.10.2000, s. 42.

(*) [Nebyly oznámeny žádné ústavní požadavky.] [Byly oznámeny ústavní požadavky.]

Prohlášení států ESVO**k rozhodnutí č. [...], kterým se začleňuje směrnice (EU) 2015/849 do Dohody o EHP**

Směrnice (EU) 2015/849 obsahuje ustanovení odkazující na akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o fungování EU. Připomíná se, že začleněním aktů s takovými ustanoveními do Dohody o EHP není dotčena skutečnost, že právní předpisy Evropské unie přijaté podle hlavy V Smlouvy o fungování EU nespádají do oblasti působnosti Dohody o EHP.

Společné prohlášení smluvních stran**k rozhodnutí č. [...], kterým se začleňuje směrnice (EU) 2015/849 do Dohody o EHP**

Smluvní strany se dohodly, že na seznam predikativních trestných činů souvisejících s praním peněz zařadí závažné podvody ohrožující finanční zájmy Evropské unie. Z praktických důvodů byla čtvrtá směrnice o boji proti praní peněz (směrnice (EU) 2015/849) začleněna bez vzájemné dohody o obdobné ochraně finančních zájmů států ESVO EHP. Zásady vzájemnosti a jednotnosti stanovené v článku 1 Dohody o EHP, jež jsou uvedeny ve 4. bodě odůvodnění uvedené dohody, se nicméně plně vztahují také na vzájemnou ochranu proti trestné činnosti ohrožující finanční zájmy smluvních stran ve smyslu [tohoto rozhodnutí].

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2018/2060**ze dne 20. prosince 2018,****kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES povolující Německu dále uplatňovat opatření odchylovající se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES upravují nárok osob povinných k dani na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) účtované za zboží a služby, které jsou jim dodávány a poskytovány pro účely jejich zdaněných plnění. Německu bylo povoleno zavést odchylovající se opatření, kterým má být z nároku na odpočet daně vyloučena DPH na zboží a služby, které jsou z více než 90 % využity na soukromé účely osoby povinné k dani či jejich zaměstnanců nebo obecně na neobchodní účely nebo nehopodářské činnosti.
- (2) Zavést a uplatňovat zvláštní opatření odchylovající se od článků 6 a 17 směrnice Rady 77/388/EHS ⁽²⁾ původně povolilo Německu rozhodnutí Rady 2000/186/ES ⁽³⁾ do dne 31. prosince 2002. Rozhodnutí Rady 2003/354/ES ⁽⁴⁾ povolilo Německu uplatňovat opatření odchylovající se od článku 17 směrnice 77/388/EHS do dne 30. června 2004. Rozhodnutí Rady 2004/817/ES ⁽⁵⁾ prodloužilo platnost tohoto povolení do dne 31. prosince 2009.
- (3) Rozhodnutím Rady 2009/791/ES ⁽⁶⁾ bylo Německu povoleno dále uplatňovat zvláštní opatření odchylovající se od článku 168 směrnice 2006/112/ES do dne 31. prosince 2012. Prováděcí rozhodnutí Rady 2012/705/EU ⁽⁷⁾ povolilo Německu uplatňovat zvláštní opatření odchylovající se od článků 168 a 168a do dne 31. prosince 2015 a prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2015/2428 ⁽⁸⁾ do dne 31. prosince 2018.
- (4) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 10. září 2018, požádalo Německo o povolení dále uplatňovat zvláštní opatření odchylovající se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES s cílem zcela vyloučit z nároku na odpočet daně DPH na zboží a služby, které jsou z více než 90 % využity osobou povinnou k dani pro soukromou potřebu nebo pro neobchodní účely, včetně nehopodářských činností. K žádosti byla přiložena zpráva o uplatňování zvláštního opatření, která obsahuje rovněž vyhodnocení poměru rozdělení používaného ve vztahu k nároku na odpočet DPH, jak vyžaduje článek 2 rozhodnutí 2009/791/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2000/186/ES ze dne 28. února 2000, kterým se Spolkové republice Německo povoluje uplatňovat opatření odchylovající se od článků 6 a 17 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 59, 4.3.2000, s.12).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2003/354/ES ze dne 13. května 2003, kterým se Německu povoluje uplatňovat opatření odchylovající se od článku 17 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 47).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 2004/817/ES 19. listopadu 2004, kterým se Německu povoluje uplatňovat opatření odchylovající se od článku 17 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. L 357, 2.12.2004, s. 33).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2009/791/ES ze dne 20. října 2009, kterým se Spolkové republice Německo povoluje dále uplatňovat opatření odchylovající se od článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 283, 30.10.2009, s. 55).

⁽⁷⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady 2012/705/EU ze dne 13. listopadu 2012, kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterými se Německu a Rakousku povoluje dále uplatňovat opatření odchylovající se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 319, 16.11.2012, s. 8).

⁽⁸⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2015/2428 ze dne 10. prosince 2015, kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterými se Německu a Rakousku povoluje dále uplatňovat opatření odchylovající se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 334, 22.12.2015, s. 12).

- (5) V souladu s čl. 395 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2006/112/ES předala Komise žádost Německa ostatním členským státům dopisům ze dne 14. září 2018. Dopisem ze dne 17. září 2018 uvědomila Komise Německo, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.
- (6) Podle Německa se ukázalo, že zvláštní opatření velmi účinně zjednodušuje výběr DPH a předchází daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem. Opatření snižuje administrativní zátěž pro podniky a daňové správy, neboť není třeba sledovat následné využití zboží a služeb, na které se v okamžiku jejich nabytí vztahuje vyloučení z nároku na odpočet. Německu by proto mělo být povoleno nadále uplatňovat zvláštní opatření na další omezené období do 31. prosince 2021.
- (7) Pokud by Německo mělo za to, že je nezbytné prodloužit toto povolení i na období po roce 2021, mělo by Komisi do 31. března 2021 podat žádost o prodloužení jeho platnosti, včetně zprávy o uplatňování zvláštního opatření, která bude zahrnovat vyhodnocení používaného poměru rozdělení.
- (8) Zvláštní opatření nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.
- (9) Rozhodnutí 2009/791/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Článek 2 rozhodnutí 2009/791/ES se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Toto rozhodnutí se použije do dne 31. prosince 2021.

Žádost o prodloužení uplatňování odchylovícího se opatření stanoveného tímto rozhodnutím musí být podána Komisi do 31. března 2021.

K žádosti musí být přiložena zpráva o uplatňování uvedeného opatření obsahující vyhodnocení poměru rozdělení používaného ve vztahu k nároku na odpočet DPH na základě tohoto rozhodnutí.“

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.

Použije se ode dne 1. ledna 2019.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 20. prosince 2018.

Za Radu
předsedkyně
E. KÖSTINGER

ROZHODNUTÍ POLITICKÉHO A BEZPEČNOSTNÍHO VÝBORU (SZBP) 2018/2061**ze dne 18. prosince 2018****o prodloužení mandátu vedoucího mise Evropské unie pro pomoc při integrované správě hranic v Libyi (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/2/2018)**

POLITICKÝ A BEZPEČNOSTNÍ VÝBOR,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 38 třetí pododstavec této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2013/233/SZBP ze dne 22. května 2013 o misi Evropské unie pro pomoc při integrované správě hranic v Libyi (EUBAM Libya) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle rozhodnutí 2013/233/SZBP je Politický a bezpečnostní výbor zmocněn v souladu s článkem 38 Smlouvy k přijímání příslušných rozhodnutí s cílem vykonávat politickou kontrolu a strategické řízení mise EUBAM Libya, a zejména k přijímání rozhodnutí o jmenování vedoucího mise.
- (2) Dne 30. srpna 2016 přijal Politický a bezpečnostní výbor rozhodnutí (SZBP) 2016/1634 ⁽²⁾, kterým byl vedoucím mise EUBAM Libya na období od 1. září 2016 do 21. srpna 2017 jmenován pan Vincenzo TAGLIAFERRI.
- (3) Dne 17. července 2017 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2017/1342 ⁽³⁾, kterým byl mandát mise EUBAM Libya prodloužen na období od 22. srpna 2017 do 31. prosince 2018.
- (4) Dne 18. července 2017 přijal Politický a bezpečnostní výbor rozhodnutí (SZBP) 2017/1401 ⁽⁴⁾ o prodloužení mandátu pana Vincenza TAGLIAFERRIHO jako vedoucího mise EUBAM Libya na období od 22. srpna 2017 do 21. srpna 2018.
- (5) Dne 20. března 2018 přijal Politický a bezpečnostní výbor rozhodnutí (SZBP) 2018/558 ⁽⁵⁾ o prodloužení mandátu pana Vincenza TAGLIAFERRIHO jako vedoucího mise EUBAM Libya na období od 22. srpna 2018 do 31. prosince 2018.
- (6) Dne 17. prosince 2018 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2018/2009 ⁽⁶⁾ o prodloužení mandátu mise EUBAM Libya na období od 1. ledna 2019 do 30. června 2020.
- (7) Vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku navrhla, aby byl mandát pana Vincenza TAGLIAFERRIHO jako vedoucího mise EUBAM Libya prodloužen na období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Mandát pana Vincenza TAGLIAFERRIHO jako vedoucího mise EUBAM Libya se prodlužuje do 31. prosince 2019.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 138, 24.5.2013, s. 15.⁽²⁾ Rozhodnutí politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2016/1634 ze dne 30. srpna 2016 o jmenování vedoucího mise Evropské unie pro pomoc při integrované správě hranic v Libyi (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/1/2016) (Úř. věst. L 243, 10.9.2016, s. 10).⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1342 ze dne 17. července 2017 o změně a prodloužení platnosti rozhodnutí 2013/233/SZBP o misi Evropské unie pro pomoc při integrované správě hranic v Libyi (EUBAM Libya) (Úř. věst. L 185, 18.7.2017, s. 60).⁽⁴⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2017/1401 ze dne 18. července 2017 o prodloužení mandátu vedoucího mise Evropské unie pro pomoc při integrované správě hranic v Libyi (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/1/2017) (Úř. věst. L 199, 29.7.2017, s. 13).⁽⁵⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2018/558 ze dne 20. března 2018 o prodloužení mandátu vedoucího mise Evropské unie pro pomoc při integrované správě hranic v Libyi (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/1/2018) (Úř. věst. L 93, 11.4.2018, s. 3).⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/2009 ze dne 17. prosince 2018, kterým se mění rozhodnutí Rady 2013/233/SZBP o misi Evropské unie SBOP v Libyi (EUBAM Libya) (Úř. věst. L 322, 18.12.2018, s. 25).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Použije se od 1. ledna 2019.

V Bruselu dne 18. prosince 2018.

Za Politický a bezpečnostní výbor

předsedkyně

S. FROM-EMMESBERGER

ROZHODNUTÍ POLITICKÉHO A BEZPEČNOSTNÍHO VÝBORU (SZBP) 2018/2062**ze dne 18. prosince 2018****o prodloužení mandátu vedoucí mise Evropské unie zaměřené na budování kapacit v Somálsku (EUCAP Somálsko) (EUCAP Somálsko/1/2018)**

POLITICKÝ A BEZPEČNOSTNÍ VÝBOR,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 38 třetí pododstavec této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2012/389/SZBP ze dne 16. července 2012 o misi Evropské unie zaměřené na budování kapacit v Somálsku (EUCAP Somálsko) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 9 odst. 1 rozhodnutí 2012/389/SZBP je Politický a bezpečnostní výbor v souladu s článkem 38 Smlouvy zmocněn k přijímání příslušných rozhodnutí za účelem výkonu politické kontroly a strategického řízení mise Evropské unie zaměřené na budování regionální námořní kapacity v oblasti Afrického rohu (EUCAP NESTOR), včetně rozhodnutí o jmenování vedoucího mise.
- (2) Dne 12. prosince 2016 byl rozhodnutím Rady (SZBP) 2016/2240 ⁽²⁾ mandát mise EUCAP NESTOR prodloužen do 31. prosince 2018 a její název změněn na EUCAP Somálsko. Uvedeným rozhodnutím Rady byla slova „mise zaměřená na budování regionální námořní kapacity v oblasti Afrického rohu (EUCAP Nestor)“ nahrazena slovy „mise zaměřená na budování kapacit v Somálsku (EUCAP Somálsko)“.
- (3) Dne 10. prosince 2018 byl rozhodnutím Rady (SZBP) 2018/1942 ⁽³⁾ mandát mise EUCAP Somálsko prodloužen do 31. prosince 2020.
- (4) Dne 26. července 2016 přijal Politický a bezpečnostní výbor rozhodnutí EUCAP NESTOR/1/2016 ⁽⁴⁾, kterým jmenoval paní Marii-Cristinu STEPANESCOVOU vedoucí mise EUCAP NESTOR na období od 1. září 2016 do 12. prosince 2016.
- (5) Dne 10. ledna 2017 přijal Politický a bezpečnostní výbor rozhodnutí EUCAP Somálsko/1/2017 ⁽⁵⁾ o prodloužení mandátu paní Marie-Cristiny STEPANESCOVÉ jako vedoucí mise EUCAP Somálsko na období od 13. prosince 2016 do 12. prosince 2017.
- (6) Dne 31. října 2017 přijal Politický a bezpečnostní výbor rozhodnutí EUCAP Somálsko/2/2017 ⁽⁶⁾ o prodloužení mandátu paní Marie-Cristiny STEPANESCOVÉ jako vedoucí mise EUCAP Somálsko na období od 13. prosince 2017 do 31. prosince 2018.
- (7) Vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku navrhla, aby byl mandát paní Marie-Cristiny STEPANESCOVÉ jako vedoucí mise EUCAP Somálsko prodloužen na období od 1. ledna 2019 do 31. srpna 2019,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Mandát paní Marie-Cristiny STEPANESCOVÉ jako vedoucí mise EUCAP Somálsko se prodlužuje do 31. srpna 2019.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 187, 17.7.2012, s. 40.⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/2240 ze dne 12. prosince 2016, kterým se mění rozhodnutí 2012/389/SZBP o misi Evropské unie zaměřené na budování regionální námořní kapacity v oblasti Afrického rohu (EUCAP NESTOR) (Úř. věst. L 337, 13.12.2016, s. 18).⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1942 ze dne 10. prosince 2018, o prodloužení platnosti a změně rozhodnutí 2012/389/SZBP o misi Evropské unie zaměřené na budování kapacit v Somálsku (EUCAP Somálsko) (Úř. věst. L 314, 11.12.2018, s. 56).⁽⁴⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2016/1633 ze dne 26. července 2016 o jmenování vedoucího mise Evropské unie zaměřené na budování regionální námořní kapacity v oblasti Afrického rohu (EUCAP NESTOR) (EUCAP NESTOR/1/2016) (Úř. věst. L 243, 10.9.2016, s. 8).⁽⁵⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2017/114 ze dne 10. ledna 2017 o prodloužení mandátu vedoucí mise Evropské unie zaměřené na budování kapacit v Somálsku (EUCAP Somálsko/1/2017) (Úř. věst. L 18, 24.1.2017, s. 49).⁽⁶⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2017/2059 ze dne 31. října 2017 o prodloužení mandátu vedoucí mise Evropské unie zaměřené na budování kapacit v Somálsku (EUCAP Somálsko) (EUCAP Somálsko/2/2017) (Úř. věst. L 294, 11.11.2017, s. 40).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dne 1. ledna 2019.

V Bruselu dne 18. prosince 2018.

Za Politický a bezpečnostní výbor
předsedkyně
S. FROM-EMMESBERGER

ROZHODNUTÍ POLITICKÉHO A BEZPEČNOSTNÍHO VÝBORU (SZBP) 2018/2063**ze dne 18. prosince 2018****o prodloužení mandátu vedoucího mise Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/2/2018)**

POLITICKÝ A BEZPEČNOSTNÍ VÝBOR,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 38 třetí pododstavec této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2014/219/SZBP ze dne 15. dubna 2014 o misi Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 1 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle rozhodnutí 2014/219/SZBP je Politický a bezpečnostní výbor v souladu s článkem 38 Smlouvy zmocněn k přijímání příslušných rozhodnutí za účelem výkonu politické kontroly a strategického řízení mise EUCAP Sahel Mali, včetně rozhodnutí o jmenování vedoucího mise.
- (2) Dne 9. ledna 2018 přijal Politický a bezpečnostní výbor rozhodnutí (SZBP) 2018/57 ⁽²⁾, kterým jmenoval pana Philippa RIA vedoucím mise EUCAP Sahel Mali na období od 15. ledna 2018 do 14. ledna 2019.
- (3) Dne 17. prosince 2018 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2018/2008 ⁽³⁾, kterým byl mandát mise EUCAP Sahel Mali prodloužen do 28. února 2019.
- (4) Vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku navrhla, aby byl mandát pana Philippa RIA jako vedoucího mise EUCAP Sahel Mali prodloužen od 15. ledna 2019,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Mandát pana Philippa RIA jako vedoucího mise EUCAP Sahel Mali se prodlužuje od 15. ledna 2019

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Pozbývá platnosti dnem 28. února 2019.

V Bruselu dne 18. prosince 2018.

*Za Politický a bezpečnostní výbor**předsedkyně*

S. FROM-EMMESBERGER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 113, 16.4.2014, s. 21.⁽²⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2018/57 ze dne 9. ledna 2018 o prodloužení mandátu vedoucího mise Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/1/2018) (Úř. věst. L 10, 13.1.2018, s. 14).⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/2008 ze dne 17. prosince 2018, kterým se mění rozhodnutí 2014/219/SZBP o misi Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) (Úř. věst. L 322, 18.12.2018, s. 24).

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO ORGÁNU PRO CENNÉ PAPÍRY A TRHY (EU) 2018/2064**ze dne 14. prosince 2018****o obnovení dočasného zákazu uvádění na trh, distribuce nebo prodeje binárních opcí retailovým investorům**

RADA ORGÁNŮ DOHLEDU EVROPSKÉHO ORGÁNU PRO CENNÉ PAPÍRY A TRHY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 5, čl. 43 odst. 2 a čl. 44 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽²⁾, a zejména na článek 40 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/567 ze dne 18. května 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014, pokud jde o definice, transparentnost, kompresi portfolia a dohledová opatření v oblasti zásahů u produktů a pozic ⁽³⁾, a zejména na článek 19 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím (EU) 2018/795 ⁽⁴⁾ Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) zakázal uvádění na trh, distribuci nebo prodej binárních opcí retailovým investorům s platností ode dne 2. července 2018 na dobu tří měsíců.
- (2) V souladu s čl. 40 odst. 6 nařízení (EU) č. 600/2014 musí orgán ESMA dočasné produktové intervenční opatření přezkoumávat v přiměřených intervalech, a sice nejméně každé tři měsíce.
- (3) Rozhodnutím (EU) 2018/1466 ⁽⁵⁾ orgán ESMA obnovil a změnil dočasný zákaz uvádění na trh, distribuce nebo prodeje binárních opcí retailovým investorům s platností ode dne 2. října 2018 na dobu tří měsíců.
- (4) Další přezkoumání zákazu binárních opcí orgánem ESMA se zakládalo mimo jiné na průzkumu u příslušných vnitrostátních orgánů ⁽⁶⁾ zaměřeném na praktické uplatňování a dopad tohoto produktového intervenčního opatření, jakož i na dodatečných informacích poskytnutých příslušnými vnitrostátními orgány a zúčastněnými stranami.
- (5) Příslušné vnitrostátní orgány odhalily pouze nemnoho případů nedodržování produktových intervenčních opatření orgánu ESMA. Od oznámení dohodnutých opatření dne 27. března 2018 navíc nebyla poskytnuta žádná nová povolení firmám, které uvádějí na trh, distribuují nebo prodávají binární opce.
- (6) Příslušné vnitrostátní orgány zaznamenaly mírné zvýšení počtu klientů, s nimiž má být na požádání zacházeno jako s profesionálními klienty. Počet profesionálních klientů na požádání je však v porovnání s dřívějším počtem retailových klientů (neprofesionálních investorů) poskytovatelů binárních opcí poměrně nízký. Orgán ESMA si je vědom toho, že klienty z Unie aktivně oslovují firmy ze třetích zemí. Bez povolení nebo registrace v Unii je však

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁽²⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84.

⁽³⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2017, s. 90.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (EU) 2018/795 ze dne 22. května 2018 o dočasném zákazu uvádění na trh, distribuce nebo prodeje binárních opcí retailovým investorům v Unii v souladu s článkem 40 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 (Úř. věst. L 136, 1.6.2018, s. 31).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (EU) 2018/1466 ze dne 21. září 2018 o obnovení a změně dočasného zákazu uvedeného v rozhodnutí (EU) 2018/795 o dočasném zákazu uvádění na trh, distribuce nebo prodeje binárních opcí retailovým investorům (Úř. věst. L 245, 1.10.2018, s. 17).

⁽⁶⁾ Odpovědi poskytlo 24 příslušných vnitrostátních orgánů: rakouský Úřad pro finanční trh (AT – FMA), Kyperská komise pro cenné papíry a burzu (CY – CySEC), Česká národní banka (CZ – ČNB), německý orgán Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (DE – BaFin), dánský orgán Finanstilsynet (DK – Finanstilsynet), Řecká komise pro kapitálové trhy (EL – HCMC), španělský orgán Comisión Nacional del Mercado de Valores (ES – CNMV), Finský orgán finančního dohledu (FI – FSA), francouzský orgán Autorité des Marchés Financiers (FR – AMF), maďarský orgán Magyar Nemzeti Bank (HU – MNB), irský orgán Central Bank of Ireland (IE – CBI), islandský Orgán finančního dohledu (IS – FME), italský orgán Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (IT – Consob), lucemburský orgán Commission de Surveillance du Secteur Financier (LU – CSSF), maltský Úřad finančních služeb (MT – MFSA), nizozemský orgán Autoriteit Financiële Markten (NL – AFM), norský orgán Finanstilsynet (Finanstilsynet-NO), polský orgán Komisja Nadzoru Finansowego (PL – KNF), portugalský orgán Comissão do Mercado de Valores Mobiliários (PT – CMVM), rumunský Orgán finančního dohledu (RO – FSA), švédský orgán Finansinspektionen (SE – Finansinspektionen), slovinský orgán Agencija za trg vrednostnih papirjev (SI – ATVP), Národní banka Slovenska (NBS – SK) a orgán Spojeného království Financial Conduct Authority (UK – FCA).

těmto firmám umožněno pouze poskytovat služby klientům usazeným nebo nacházejícím se v Unii na základě vlastní výlučné iniciativy těchto klientů. Orgán ESMA si je rovněž vědom toho, že firmy začínají poskytovat jiné spekulativní investiční produkty. Orgán ESMA bude i nadále monitorovat nabídku těchto dalších produktů s cílem určit, zda by bylo vhodné přijmout nějaká další opatření na úrovni Unie.

- (7) Od přijetí rozhodnutí (EU) 2018/795 orgán ESMA neobdržel žádné důkazy, které by zpochybňovaly jeho obecné zjištění ohledně obav týkajících se významného ohrožení ochrany investorů, na které poukazuje rozhodnutí (EU) 2018/795 nebo rozhodnutí (EU) 2018/1466 (dále jen „rozhodnutí“). Orgán ESMA proto dospěl k závěru, že pokud by nedošlo k obnovení dočasného zákazu uvádění na trh, distribuce nebo prodeje binárních opcí retailovým investorům, obavy týkající se významného ohrožení ochrany investorů, na které poukazují rozhodnutí, by i nadále přetrvávaly.
- (8) Navíc nedošlo ke změně příslušných stávajících regulačních požadavků podle právních předpisů Unie, přičemž tyto požadavky stále neřeší hrozby identifikované orgánem ESMA. Příslušné vnitrostátní orgány navíc nepřijaly opatření za účelem řešení těchto hrozeb anebo přijaly jen opatření, které tyto hrozby neřeší odpovídajícím způsobem. Zejména je třeba uvést, že od přijetí rozhodnutí (EU) 2018/795 žádný příslušný vnitrostátní orgán nepřijal vlastní vnitrostátní produktové intervenční opatření v souladu s článkem 42 nařízení (EU) č. 600/2014 ⁽¹⁾.
- (9) Obnovení zákazu nemá škodlivý účinek na efektivnost finančních trhů nebo na investory, který by byl neúměrný vzhledem k přínosu opatření, a nevytváří riziko regulatorní arbitráže z týchž důvodů jako těch stanovených v uvedených rozhodnutích.
- (10) V případě neobnovení dočasného zákazu je podle orgánu ESMA nadále pravděpodobné, že binární opce budou znovu nabízeny retailovým investorům a že se na trh vrátí tytéž či podobné produkty, které zapříčinily poškození spotřebitelů, na které poukazují rozhodnutí.
- (11) S ohledem na tyto důvody a důvody uvedené v rozhodnutích se orgán ESMA rozhodl obnovit zákaz za stejných podmínek, jak byl specifikován v rozhodnutí (EU) 2018/1466, na další tříměsíční období s cílem řešit obavy týkající se významného ohrožení ochrany investorů.
- (12) Jelikož se navrhovaná opatření mohou do jisté míry vztahovat na deriváty zemědělských komodit, orgán ESMA věc konzultoval s veřejnými orgány příslušnými k dohledu, správě a regulaci fyzických zemědělských trhů v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1234/2007 ⁽²⁾. Žádný z těchto orgánů k navrhovanému obnovení opatření nevznášel připomínky.
- (13) Orgán ESMA navrhované rozhodnutí oznámil příslušným vnitrostátním orgánům.

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ

Článek 1

Dočasný zákaz binárních opcí ve vztahu k retailovým investorům

1. Zakazuje se uvádění na trh, distribuce nebo prodej binárních opcí retailovým investorům.
2. Pro účely odstavce 1, bez ohledu na to, zda se obchoduje v obchodním systému, se binární opcí rozumí derivát, který splňuje tyto podmínky:
 - a) musí být vypořádána v hotovosti nebo může být vypořádána v hotovosti na žádost jedné ze stran z jiného důvodu než z důvodu neplnění nebo z jiného důvodu ukončení;
 - b) umožňuje výplatu pouze při uzavření pozic nebo vypršení platnosti;
 - c) její výplata je omezena na:
 - i) předem stanovenou pevnou částku nebo nulu, pokud podkladové aktivum derivátu splní jednu či více předem stanovených podmínek, a
 - ii) předem stanovenou pevnou částku nebo nulu, pokud podkladové aktivum derivátu nesplní jednu či více předem stanovených podmínek.

⁽¹⁾ Dne 4. června 2018 příslušný orgán jednoho státu ESVO EHP, norský orgán Finanstilsynet, přijal vnitrostátní produktová intervenční opatření, která mají stejné podmínky a data vztahující se k jejich uplatňování jako opatření orgánu ESMA. Dne 5. července 2018 navíc islandský Orgán finančního dohledu zveřejnil informaci, že usoudil, že uvádění na trh, distribuce nebo prodej binárních opcí je podle islandských právních předpisů (článek 5 zákona č. 108/2007 o obchodech s cennými papíry) v rozporu s řádnými a správnými obchodními procedurami a postupy při obchodování s cennými papíry. Navíc dne 6. července 2018 začal v Rumunsku platit vnitrostátní právní předpis, který má podobné podmínky jako opatření orgánu ESMA.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1).

3. Zákaz uvedený v odstavci 1 se neuplatňuje v těchto případech:
- a) binární opce, u které je nižší ze dvou předem stanovených pevných částek alespoň shodná s celkovou částkou zaplacenou retailovým investorem za danou binární opci, včetně veškerých provizí, transakčních poplatků a jiných souvisejících nákladů;
 - b) binární opce, která splňuje tyto podmínky:
 - i) doba od data vydání do data splatnosti je nejméně 90 kalendářních dnů;
 - ii) veřejnosti je k dispozici prospekt vypracovaný a schválený v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ⁽¹⁾ a
 - iii) binární opce nevystavuje jejího poskytovatele tržnímu riziku po celou dobu platnosti binární opce a poskytovatel nebo kterýkoli subjekt v jeho skupině nedosáhne z binární opce žádného zisku nebo ztráty nad rámec předem oznámené provize, transakčních poplatků a jiných souvisejících poplatků.

Článek 2

Zákaz podílení se na obcházení

Je zakázáno vědomě a záměrně se podílet na činnostech, jejichž cílem nebo důsledkem je obcházení požadavků článku 1, a to i tehdy, pokud subjekt jedná namísto poskytovatele binárních opcí.

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

- 1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 2. Toto rozhodnutí se použije počínaje dnem 2. ledna 2019 po dobu tří měsíců.

V Paříži dne 14. prosince 2018.

Za radu orgánů dohledu
Steven MAIJOOR
předseda

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EVROPSKÁ UNIE-ŠVÝCARSKO PRO LETECKOU DOPRAVU ZŘÍZENÉHO DOHODOU MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ O LETECKÉ DOPRAVĚ č. 1/2018

ze dne 12. prosince 2018,

kterým se nahrazuje příloha Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě [2018/2065]

VÝBOR EVROPSKÁ UNIE-ŠVÝCARSKO PRO LETECKOU DOPRAVU,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě (dále jen „dohoda“), a zejména na čl. 23 odst. 4 této dohody,

ROZHODL TAKTO:

Jediný článek

Příloha tohoto rozhodnutí nahrazuje přílohu dohody s platností ode dne 1. února 2019.

V Bruselu dne 12. prosince 2018.

Za smíšený výbor

vedoucí delegace Evropské unie
Filip CORNELIS

vedoucí delegace Švýcarska
Christian HEGNER

PŘÍLOHA

Pro účely této dohody se rozumí:

- Evropská unie na základě Lisabonské smlouvy, která vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009, nahrazuje Evropské společenství a stává se jeho nástupcem.
- Jestliže akt uvedený v této příloze obsahuje odkaz na členské státy Evropského společenství, jež bylo nahrazeno Evropskou unií, nebo na požadavek spojení s nimi, má se pro účely této dohody za to, že se odkaz vztahuje rovněž na Švýcarsko nebo na požadavek spojení se Švýcarskem.
- Odkazy na nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 a (EHS) č. 2408/92 uvedené v člancích 4, 15, 18, 27 a 35 dohody se považují za odkazy na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008.
- Aniž je dotčen článek 15 této dohody, „leteckým dopravcem Společenství“ podle následujících směrnic a nařízení Společenství se rozumí též letecký dopravce, který je držitelem licence a má svou hlavní provozovnu a případně sídlo podniku ve Švýcarsku v souladu s nařízením (ES) č. 1008/2008. Jakýkoli odkaz na nařízení (EHS) č. 2407/92 se považuje za odkaz na nařízení (ES) č. 1008/2008.
- Jakýkoli odkaz na články 81 a 82 Smlouvy nebo na články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie v následujících textech se považuje za odkaz na články 8 a 9 této dohody.

1. Liberalizace letectví a ostatní předpisy v odvětví civilního letectví

č. 1008/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství, Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3.

č. 2000/79

Směrnice Rady ze dne 27. listopadu 2000 o Evropské dohodě o organizaci pracovní doby mobilních pracovníků v civilním letectví uzavřené mezi Sdružením evropských leteckých společností (AEA), Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF), Evropským sdružením technických letových posádek (ECA), Evropským sdružením leteckých společností (ERA) a Mezinárodním sdružením leteckých dopravců (IACA), Úř. věst. L 302, 1.12.2000, s. 57.

č. 93/104

Směrnice Rady ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby, Úř. věst. L 307, 13.12.1993, s. 18, ve znění:

- směrnice 2000/34/ES, Úř. věst. L 195, 1.8.2000, s. 41.

č. 437/2003

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. února 2003 o statistickém vykazování letecké přepravy cestujících, zboží a poštovních zásilek, Úř. věst. L 66, 11.3.2003, s. 1.

č. 1358/2003

Nařízení Komise ze dne 31. července 2003, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 437/2003 o statistickém vykazování letecké přepravy cestujících, zboží a poštovních zásilek, a kterým se mění přílohy I a II uvedeného nařízení, Úř. věst. L 194, 1.8.2003, s. 9, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 158/2007, Úř. věst. L 49, 17.2.2007, s. 9.

č. 785/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. dubna 2004 o požadavcích na pojištění u leteckých dopravců a provozovatelů letadel, Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 1, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 285/2010, Úř. věst. L 87, 7.4.2010, s. 19.

č. 95/93

Nařízení Rady ze dne 18. ledna 1993 o společných pravidlech pro přidělování letištních časů na letištích Společenství, Úř. věst. L 14, 22.1.1993, s. 1 (články 1–12), ve znění:

— nařízení (ES) č. 793/2004, Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 50.

č. 2009/12

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. března 2009 o letištních poplatcích, Úř. věst. L 70, 14.3.2009, s. 11.

č. 96/67

Směrnice Rady ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství, Úř. věst. L 272, 25.10.1996, s. 36.

(články 1–9, 11–23 a 25).

č. 80/2009

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. ledna 2009 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 2299/89, Úř. věst. L 35, 4.2.2009, s. 47.

2. Pravidla hospodářské soutěže

č. 1/2003

Nařízení Rady ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1 (články 1–13, 15–45).

(V rozsahu, v němž je toto nařízení příslušné pro použití této dohody. Vložení uvedeného nařízení nemá vliv na rozdělení úkolů podle této dohody.)

č. 773/2004

Nařízení Komise ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 18, ve znění:

— nařízení Komise (ES) č. 1792/2006, Úř. věst. L 362, 20.12.2006, s. 1.

— nařízení Komise (ES) č. 622/2008, Úř. věst. L 171, 1.7.2008, s. 3.

č. 139/2004

Nařízení Rady ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování), Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

(články 1–18, čl. 19 odst. 1–2, články 20–23).

S ohledem na čl. 4 odst. 5 nařízení o spojování platí mezi Evropským společenstvím a Švýcarskem toto:

- 1) S ohledem na spojení definované v článku 3 nařízení (ES) č. 139/2004, které nemá význam pro celé Společenství ve smyslu článku 1 uvedeného nařízení a které může být přezkoumáno v rámci vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států ES a Švýcarské konfederace, mohou osoby nebo podniky podle čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení před oznámením příslušným orgánům informovat Komisi ES prostřednictvím odůvodněného podání, že by spojení měla posoudit Komise.
- 2) Evropská komise neprodleně předá Švýcarské konfederaci všechna podání podle čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 139/2004 a předchozího odstavce.

- 3) Vyjádří-li Švýcarská konfederace svůj nesouhlas se žádostí o postoupení případu, příslušný švýcarský orgán pro hospodářskou soutěž si ponechá svou pravomoc a případ nebude od Švýcarské konfederace postoupen podle tohoto odstavce.

S ohledem na lhůty podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2 nařízení o spojování:

- 1) Evropská komise neprodleně předá příslušnému švýcarskému orgánu pro hospodářskou soutěž všechny příslušné dokumenty podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2.
- 2) Výpočet lhůt podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2 nařízení (ES) č. 139/2004 začíná pro Švýcarskou konfederaci ihned poté, co příslušný švýcarský orgán pro hospodářskou soutěž obdrží příslušné dokumenty.

č. 802/2004

Nařízení Komise ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků, Úř. věst. L 133, 30.4.2004, s. 1 (články 1–24), ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 1792/2006, Úř. věst. L 362, 20.12.2006, s. 3.
- nařízení Komise (ES) č. 1033/2008, Úř. věst. L 279, 22.10.2008, s. 3.
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1269/2013, Úř. věst. L 336, 14.12.2013, s. 1.

č. 2006/111

Směrnice Komise ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků, Úř. věst. L 318, 17.11.2006, s. 17.

č. 487/2009

Nařízení Rady ze dne 25. května 2009 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na některé kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví letecké dopravy, Úř. věst. L 148, 11.6.2009, s. 1.

3. Bezpečnost letectví

č. 216/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES, Úř. věst. L 79, 19.2.2008, s. 1, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 690/2009, Úř. věst. L 199, 31.7.2009, s. 6.
- nařízení (ES) č. 1108/2009, Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 51.
- nařízení Komise (EU) č. 6/2013, Úř. věst. L 4, 9.1.2013, s. 34.
- nařízení Komise (EU) 2016/4, Úř. věst. L 3, 6.1.2016, s. 1.

Agentura má i ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny ustanoveními nařízení.

Komise má i ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny pro rozhodnutí podle čl. 11 odst. 2, čl. 14 odst. 5 a 7, čl. 24 odst. 5, čl. 25 odst. 1, čl. 38 odst. 3 bodu i), čl. 39 odst. 1, čl. 40 odst. 3, čl. 41 odst. 3 a 5, čl. 42 odst. 4, čl. 54 odst. 1 a čl. 61 odst. 3.

Bez ohledu na horizontální úpravu stanovenou v druhé odrážce přílohy Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě se odkazy na „členské státy“ uvedené v článku 65 nařízení nebo v ustanoveních rozhodnutí 1999/468/ES zmíněných v daném ustanovení nevztahují na Švýcarsko.

Žádné ustanovení tohoto nařízení nelze vykládat tak, že pověřuje Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví, aby jednala jménem Švýcarska v rámci mezinárodních dohod pro jiné účely než účely podpory při plnění povinností, které mu z těchto dohod plynou.

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

a) Článek 12 se mění takto:

- i) v odstavci 1 se za slovo „Společenstvím“ vkládají slova „nebo Švýcarskem“;
- ii) v odst. 2 písm. a) se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsko“;
- iii) v odstavci 2 se zrušují písmena b) a c);
- iv) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Kdykoliv Společenství vede jednání se třetí zemí s cílem uzavřít dohodu, která stanoví, že členský stát nebo agentura může vydávat osvědčení na základě osvědčení vydaných leteckými úřady dané třetí země, usiluje o to, aby Švýcarsku byla nabídnuta podobná dohoda s dotčenou třetí zemí. Švýcarsko zase usiluje o uzavření dohod se třetími zeměmi odpovídajícími těm, které uzavřelo Společenství.“

b) V článku 29 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství je výkonný ředitel agentury oprávněn zaměstnávat na základě smlouvy švýcarské státní příslušníky, kteří požívají veškerých občanských práv.“

c) V článku 30 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V souladu s dodatkem k příloze A uplatní Švýcarsko na agenturu Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie, který je uveden v příloze A této přílohy.“

d) V článku 37 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Švýcarsko se plně podílí na činnosti správní rady a má v jejím rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Evropské unie, s výjimkou hlasovacího práva.“

e) V článku 59 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„12. Švýcarsko se podílí na finančním příspěvku uvedeném v odst. 1 písm. b) podle následujícího vzorce:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C,$$

kde:

S = část rozpočtu agentury, která není financována z poplatků a plateb uvedených v odst. 1 písm. c) a d),

a = počet přidružených států,

b = počet členských států EU,

c = příspěvek Švýcarska do rozpočtu ICAO,

C = celkový příspěvek členských států EU a přidružených států do rozpočtu ICAO.“

f) V článku 61 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Ustanovení vztahující se na finanční kontrolu prováděnou Společenstvím ve Švýcarsku, která se týká účastníků činností agentury, jsou uvedena v příloze B této přílohy.“

g) Příloha II nařízení se doplňuje o následující letadla jako výrobky, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 3 písm. a) bod ii) nařízení Komise (ES) č. 1702/2003 ze dne 24. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací ⁽¹⁾:

A/c - [HB-IMY, HB-IWY] – typ Gulfstream G-IV

A/c - [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – typ Gulfstream G-V

A/c - [HB-ZDF] – typ MD900.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 27.9.2003, s. 6.

č. 1178/2011

Nařízení Komise ze dne 3. listopadu 2011, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se posádek v civilním letectví podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, Úř. věst. L 311, 25.11.2011, s. 1, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 290/2012, Úř. věst. L 100, 5.4.2012, s. 1.
- nařízení Komise (EU) č. 70/2014, Úř. věst. L 23, 28.1.2014, s. 25.
- nařízení Komise (EU) č. 245/2014, Úř. věst. L 74, 14.3.2014, s. 33.
- nařízení Komise (EU) 2015/445, Úř. věst. L 74, 18.3.2015, s. 1.
- nařízení Komise (EU) 2016/539, Úř. věst. L 91, 7.4.2016, s. 1.

č. 3922/91

Nařízení Rady ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví, Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 4 (články 1–3, čl. 4 odst. 2, články 5–11 a 13), ve znění:

- nařízení (ES) č. 1899/2006, Úř. věst. L 377, 27.12.2006, s. 1.
- nařízení (ES) č. 1900/2006, Úř. věst. L 377, 27.12.2006, s. 176.
- nařízení Komise (ES) č. 8/2008, Úř. věst. L 10, 12.1.2008, s. 1.
- nařízení Komise (ES) č. 859/2008, Úř. věst. L 254, 20.9.2008, s. 1.

č. 996/2010

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. října 2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES, Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 35, ve znění:

- nařízení (EU) č. 376/2014, Úř. věst. L 122, 24.4.2014, s. 18.

č. 104/2004

Nařízení Komise ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví pravidla organizace a složení odvolacího senátu Evropské agentury pro bezpečnost letectví, Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 20.

č. 2111/2005

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. prosince 2005 o vytvoření seznamu Společenství uvádějícího letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, o informování cestujících v letecké dopravě o totožnosti provozujícího leteckého dopravce a o zrušení článku 9 směrnice 2004/36/ES, Úř. věst. L 344, 27.12.2005, s. 15.

č. 473/2006

Nařízení Komise ze dne 22. března 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro seznam Společenství uvádějící letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, uvedený v kapitole II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005, Úř. věst. L 84, 23.3.2006, s. 8.

č. 474/2006

Nařízení Komise ze dne 22. března 2006 o vytvoření seznamu Společenství uvádějícího letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, uvedeného v kapitole II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005, Úř. věst. L 84, 23.3.2006, s. 14, naposledy pozměněné:

- prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/871, Úř. věst. L 152, 15.6.2018, s. 5.

č. 1332/2011

Nařízení Komise ze dne 16. prosince 2011, kterým se stanoví společné požadavky na užívání vzdušného prostoru a provozní postupy pro palubní protisrážkový systém, Úř. věst. L 336, 20.12.2011, s. 20, ve znění:

— nařízení Komise (EU) 2016/583, Úř. věst. L 101, 16.4.2016, s. 7.

č. 646/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 16. července 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro pokuty a penále na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, Úř. věst. L 187, 17.7.2012, s. 29.

č. 748/2012

Nařízení Komise ze dne 3. srpna 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací, Úř. věst. L 224, 21.8.2012, s. 1, ve znění:

— nařízení Komise (EU) č. 7/2013, Úř. věst. L 4, 9.1.2013, s. 36.

— nařízení Komise (EU) č. 69/2014, Úř. věst. L 23, 28.1.2014, s. 12.

— nařízení Komise (EU) 2015/1039, Úř. věst. L 167, 1.7.2015, s. 1.

— nařízení Komise (EU) 2016/5, Úř. věst. L 3, 6.1.2016, s. 3.

č. 965/2012

Nařízení Komise ze dne 5. října 2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, Úř. věst. L 296, 25.10.2012, s. 1, ve znění:

— nařízení Komise (EU) č. 800/2013, Úř. věst. L 227, 24.8.2013, s. 1.

— nařízení Komise (EU) č. 71/2014, Úř. věst. L 23, 28.1.2014, s. 27.

— nařízení Komise (EU) č. 83/2014, Úř. věst. L 28, 31.1.2014, s. 17.

— nařízení Komise (EU) č. 379/2014, Úř. věst. L 123, 24.4.2014, s. 1.

— nařízení Komise (EU) 2015/140, Úř. věst. L 24, 30.1.2015, s. 5.

— nařízení Komise (EU) 2015/1329, Úř. věst. L 206, 1.8.2015, s. 21.

— nařízení Komise (EU) 2015/640, Úř. věst. L 106, 24.4.2015, s. 18.

— nařízení Komise (EU) 2015/2338, Úř. věst. L 330, 16.12.2015, s. 1.

— nařízení Komise (EU) 2016/1199, Úř. věst. L 198, 23.7.2016, s. 13.

— nařízení Komise (EU) 2017/363, Úř. věst. L 55, 2.3.2017, s. 1.

— nařízení Komise (EU) 2018/394, Úř. věst. L 71, 14.3.2018, s. 1.

č. 2012/780

Rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2012 o přístupových právech k evropské centrální evidenci bezpečnostních doporučení a odpovědí na ně zřízené podle čl. 18 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES, Úř. věst. L 342, 14.12.2012, s. 46.

č. 628/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 28. června 2013 o pracovních postupech Evropské agentury pro bezpečnost letectví pro provádění standardizačních kontrol a pro sledování uplatňování pravidel nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 a o zrušení nařízení Komise (ES) č. 736/2006, Úř. věst. L 179, 29.6.2013, s. 46.

č. 139/2014

Nařízení Komise ze dne 12. února 2014, kterým se stanoví požadavky a správní postupy týkající se letišť podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, Úř. věst. L 44, 14.2.2014, s. 1, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 2017/161, Úř. věst. L 27, 1.2.2017, s. 99.
- nařízení Komise (ES) č. 2018/401, Úř. věst. L 72, 15.3.2018, s. 17.

č. 319/2014

Nařízení Komise ze dne 27. března 2014 o poplatcích a platbách vybíraných Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví a o zrušení nařízení (ES) č. 593/2007, Úř. věst. L 93, 28.3.2014, s. 58.

č. 376/2014

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 3. dubna 2014 o hlášení událostí v civilním letectví, analýze těchto hlášení a navazujících opatřeních a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 a zrušení směrnic Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, nařízení Komise (ES) č. 1321/2007 a nařízení Komise (ES) č. 1330/2007, Úř. věst. L 122, 24.4.2014, s. 18.

č. 452/2014

Nařízení Komise ze dne 29. dubna 2014, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu provozovatelů ze třetích zemí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, Úř. věst. L 133, 6.5.2014, s. 12, ve znění:

- nařízení Komise (EU) 2016/1158, Úř. věst. L 192, 16.7.2016, s. 21.

č. 1321/2014

Nařízení Komise ze dne 26. listopadu 2014 o zachování letové způsobilosti letadel a leteckých výrobků, letadlových částí a zařízení a schvalování organizací a personálu zapojených do těchto úkolů, Úř. věst. L 362, 17.12.2014, s. 1, ve znění:

- nařízení Komise (EU) 2015/1088, Úř. věst. L 176, 7.7.2015, s. 4.
- nařízení Komise (EU) 2015/1536, Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 16.
- nařízení Komise (EU) 2017/334, Úř. věst. L 50, 28.2.2017, s. 13.

č. 2015/340

Nařízení Komise ze dne 20. února 2015, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se průkazů způsobilosti a osvědčení řídicích letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 923/2012 a kterým se zrušuje nařízení Komise (EU) č. 805/2011, Úř. věst. L 63, 6.3.2015, s. 1.

č. 2015/640

Nařízení Komise ze dne 23. dubna 2015 o dodatečných specifikacích letové způsobilosti pro daný druh provozu a o změně nařízení (EU) č. 965/2012, Úř. věst. L 106, 24.4.2015, s. 18, ve znění:

- nařízení Komise (EU) 2018/394, Úř. věst. L 71, 14.3.2018, s. 1.

č. 2015/1018

Prováděcí nařízení Komise ze dne 29. června 2015, kterým se stanoví seznam klasifikovaných událostí v civilním letectví, které podléhají povinnému hlášení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 376/2014, Úř. věst. L 163, 30.6.2015, s. 1.

č. 2016/2357

Rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 2016 o nedostatečně účinném dodržování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 a jeho prováděcích pravidel, pokud jde o osvědčení vydaná Řeckou akademií pro letecký výcvik a průkazy způsobilosti vydané na základě těchto osvědčení podle části 66, Úř. věst. L 348, 21.12.2016, s. 72.

č. 2018/395

Nařízení Komise ze dne 13. března 2018, kterým se stanoví podrobná pravidla pro provoz balonů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, Úř. věst. L 71, 14.3.2018, s. 10.

4. Ochrana letectví před protiprávními činy

č. 300/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002, Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 72.

č. 272/2009

Nařízení Komise ze dne 2. dubna 2009, kterým se doplňují společné základní normy ochrany civilního letectví před protiprávními činy stanovené v příloze nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, Úř. věst. L 91, 3.4.2009, s. 7, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 297/2010, Úř. věst. L 90, 10.4.2010, s. 1.
- nařízení Komise (EU) č. 720/2011, Úř. věst. L 193, 23.7.2011, s. 19.
- nařízení Komise (EU) č. 1141/2011, Úř. věst. L 293, 11.11.2011, s. 22.
- nařízení Komise (EU) č. 245/2013, Úř. věst. L 77, 20.3.2013, s. 5.

č. 1254/2009

Nařízení Komise ze dne 18. prosince 2009, kterým se stanoví kritéria umožňující členským státům odchýlit se od společných základních norem v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a přijmout alternativní bezpečnostní opatření, Úř. věst. L 338, 19.12.2009, s. 17, ve znění:

- nařízení Komise (EU) 2016/2096, Úř. věst. L 326, 1.12.2016, s. 7.

č. 18/2010

Nařízení Komise ze dne 8. ledna 2010, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, pokud jde o specifikace národních programů řízení kvality v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy, Úř. věst. L 7, 12.1.2010, s. 3.

č. 72/2010

Nařízení Komise ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví postupy provádění inspekcí Komisí v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy, Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 1, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/472, Úř. věst. L 85, 1.4.2016, s. 28.

č. 2015/1998

Prováděcí nařízení Komise ze dne 5. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti, Úř. věst. L 299, 14.11.2015, s. 1, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2426, Úř. věst. L 334, 22.12.2015, s. 5.
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/815, Úř. věst. L 122, 13.5.2017, s. 1.
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/55, Úř. věst. L 10, 13.1.2018, s. 5.

č. C(2015) 8005

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 16. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy obsahující informace uvedené v čl. 18 písm. a) nařízení (ES) č. 300/2008, ve znění:

- prováděcího rozhodnutí Komise C(2017) 3030,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2018) 4857.

5. Uspořádání letového provozu

č. 549/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení), Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 1, ve znění:

- nařízení (ES) č. 1070/2009, Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 34.

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 6, 8, 10, 11 a 12.

Článek 10 se mění takto:

V odstavci 2 se slova „na úrovni Společenství“ nahrazují slovy „na úrovni Společenství, zahrnující Švýcarsko“.

Bez ohledu na horizontální úpravu stanovenou v druhé odrážce přílohy Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě se odkazy na „členské státy“ uvedené v článku 5 nařízení (ES) č. 549/2004 nebo v ustanoveních rozhodnutí 1999/468/ES zmíněných v daném ustanovení nevztahují na Švýcarsko.

č. 550/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o poskytování letových navigačních služeb v jednotném evropském nebi (nařízení o poskytování služeb), ve znění:

- nařízení (ES) č. 1070/2009, Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 34.

Komise má vůči Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 9a, 9b, 15, 15a, 16 a 17.

Pro účely této dohody se nařízení upravuje takto:

a) článek 3 se mění takto:

v odstavci 2 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

b) článek 7 se mění takto:

v odstavcích 1 a 6 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „a Švýcarsku“;

c) článek 8 se mění takto:

v odstavci 1 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

d) článek 10 se mění takto:

v odstavci 1 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

e) v článku 16 se odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise sdělí své rozhodnutí členským státům a vyrozumí o něm poskytovatele služeb, pokud je tím z právního hlediska dotčen.“

č. 551/2004

Nariadení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o organizaci a užívání vzdušného prostoru v jednotném evropském nebi (nařízení o vzdušném prostoru), Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 20, ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009, Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 34.

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 3a, 6 a 10.

č. 552/2004

Nariadení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě), Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 26, ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009, Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 34.

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 4 a 7 a čl. 10 odst. 3.

Pro účely této dohody se nařízení upravuje takto:

a) článek 5 se mění takto:

v odstavci 2 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsku“;

b) článek 7 se mění takto:

v odstavci 4 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsku“;

c) příloha III se mění takto:

v druhé a poslední odrážce oddílu 3 se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsku“.

č. 2150/2005

Nariadení Komise ze dne 23. prosince 2005, kterým se stanoví společná pravidla pro pružné užívání vzdušného prostoru, Úř. věst. L 342, 24.12.2005, s. 20.

č. 1033/2006

Nariadení Komise ze dne 4. července 2006, kterým se stanoví požadavky na postupy pro letové plány v předletové fázi pro jednotné evropské nebe, Úř. věst. L 186, 7.7.2006, s. 46, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012, Úř. věst. L 281, 13.10.2012, s. 1.

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 428/2013, Úř. věst. L 127, 9.5.2013, s. 23.

— prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/2120, Úř. věst. L 329, 3.12.2016, s. 70.

— prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/139, Úř. věst. L 25, 30.1.2018, s. 4.

č. 1032/2006

Nariadení Komise ze dne 6. července 2006, kterým se stanoví požadavky na automatické systémy pro výměnu letových údajů pro účely oznamování, koordinace a předávání letů mezi stanovišti řízení letového provozu, Úř. věst. L 186, 7.7.2006, s. 27, ve znění:

— nařízení Komise (ES) č. 30/2009, Úř. věst. L 13, 17.1.2009, s. 20.

č. 219/2007

Nariadení Rady ze dne 27. února 2007 o založení společného podniku na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR), Úř. věst. L 64, 2.3.2007, s. 1, ve znění:

— nařízení Rady (ES) č. 1361/2008, Úř. věst. L 352, 31.12.2008, s. 12.

— nařízení Rady (EU) č. 721/2014, Úř. věst. L 192, 1.7.2014, s. 1.

č. 633/2007

Nařízení Komise ze dne 7. června 2007, kterým se stanoví požadavky použití protokolu pro přenos zpráv o letu pro účely oznamování, koordinace a předávání letů mezi stanovišti řízení letového provozu, Úř. věst. L 146, 8.6.2007, s. 7, ve znění:

— nařízení Komise (EU) č. 283/2011, Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 23.

č. 2017/373 ⁽¹⁾

— Prováděcí nařízení Komise ze dne 1. března 2017, kterým se stanoví společné požadavky na poskytovatele služeb v oblasti uspořádání letového provozu/letových navigačních služeb a jiných funkcí sítě uspořádání letového provozu a dohled nad nimi, zrušují nařízení (ES) č. 482/2008, prováděcí nařízení (EU) č. 1034/2011, (EU) č. 1035/2011 a (EU) 2016/1377 a mění nařízení (EU) č. 677/2011, Úř. věst. L 62, 8.3.2017, s. 1.

č. 29/2009

Nařízení Komise ze dne 16. ledna 2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojem pro jednotné evropské nebe, Úř. věst. L 13, 17.1.2009, s. 3, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/310, Úř. věst. L 56, 27.2.2015, s. 30.

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

V příloze I části A se doplňují slova „Switzerland UIR“.

č. 262/2009

Nařízení Komise ze dne 30. března 2009, kterým se stanoví požadavky na koordinované přidělování a užívání dotazovacích kódů režimu S pro jednotné evropské nebe, Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 20, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/2345, Úř. věst. L 348, 21.12.2016, s. 11.

č. 73/2010

Nařízení Komise ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví požadavky na jakost leteckých dat a leteckých informací pro jednotné evropské nebe, Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 6, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1029/2014, Úř. věst. L 284, 30.9.2014, s. 9.

č. 255/2010

Nařízení Komise ze dne 25. března 2010, kterým se stanoví společná pravidla uspořádání toku letového provozu, Úř. věst. L 80, 26.3.2010, s. 10, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012, Úř. věst. L 281, 13.10.2012, s. 1.

— prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1006, Úř. věst. L 165, 23.6.2016, s. 8.

— prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2159, Úř. věst. L 304, 21.11.2017, s. 45.

č. K(2010) 5134

Rozhodnutí Komise ze dne 29. července 2010 o ustavení orgánu pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe

č. 176/2011

Nařízení Komise ze dne 24. února 2011 o informacích poskytovaných před zřízením a úpravou funkčního bloku vzdušného prostoru, Úř. věst. L 51, 25.2.2011, s. 2.

⁽¹⁾ Nařízení (EU) 2017/373 je použitelné až od ledna 2020. Ustanovení čl. 9 odst. 2 je však použitelné ode dne vstupu nařízení (EU) 2017/373 v platnost; pokud jde o agenturu, budou ustanovení čl. 4 odst. 1, 2, 5, 6 a 8 a článku 5 rovněž použitelná ode dne vstupu v platnost. Pokud jde o poskytovatele datových služeb, článek 6 se použije ode dne 1. ledna 2019, ale v případě, že poskytovatel požádá o osvědčení v souladu s článkem 6 a osvědčení je mu uděleno, pak ode dne vstupu nařízení (EU) 2017/373 v platnost. Mezitím jsou i nadále použitelné příslušné články nařízení (ES) č. 482/2008.

č. 677/2011

Nařízení Komise ze dne 7. července 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) a kterým se mění nařízení (EU) č. 691/2010, Úř. věst. L 185, 15.7.2011, s. 1, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 970/2014, Úř. věst. L 272, 13.9.2014, s. 11.
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/373, Úř. věst. L 62, 8.3.2017, s. 1.

č. 2011/4130

Rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2011 o jmenování manažera struktury vzdušného prostoru pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) jednotného evropského nebe

č. 1034/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 17. října 2011 o dohledu nad provozní bezpečností uspořádání letového provozu (ATM) a letových navigačních služeb a o změně nařízení (EU) č. 691/2010, Úř. věst. L 271, 18.10.2011, s. 15.

č. 1035/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 17. října 2011, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb a mění nařízení (ES) č. 482/2008 a (EU) č. 691/2010, Úř. věst. L 271, 18.11.2011, s. 23, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012, Úř. věst. L 281, 13.10.2012, s. 1.
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 448/2014, Úř. věst. L 132, 3.5.2014, s. 53.

č. 1206/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 22. listopadu 2011, kterým se stanoví požadavky na identifikaci letadla pro účely přehledu v jednotném evropském nebi, Úř. věst. L 305, 23.11.2011, s. 23.

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

V příloze I se doplňují slova „Switzerland UIR“.

č. 1207/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 22. listopadu 2011, kterým se stanoví požadavky na výkonnost a interoperabilitu přehledu v jednotném evropském nebi, Úř. věst. L 305, 23.11.2011, s. 35, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1028/2014, Úř. věst. L 284, 30.9.2014, s. 7.
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/386, Úř. věst. L 59, 7.3.2017, s. 34.

č. 923/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 26. září 2012, kterým se stanoví společná pravidla létání a provozní předpisy týkající se služeb a postupů v oblasti letecké navigace a kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1035/2011 a nařízení (ES) č. 1265/2007, (ES) č. 1794/2006, (ES) č. 730/2006, (ES) č. 1033/2006 a (EU) č. 255/2010, Úř. věst. L 281, 13.10.2012, s. 1, ve znění:

- nařízení Komise (EU) 2015/340, Úř. věst. L 63, 6.3.2015, s. 1.
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1185, Úř. věst. L 196, 21.7.2016, s. 3.

č. 1079/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 16. listopadu 2012, kterým se stanoví požadavky na rozestup kanálů hlasové komunikace pro jednotné evropské nebe, Úř. věst. L 320, 17.11.2012, s. 14, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 657/2013, Úř. věst. L 190, 11.7.2013, s. 37.
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/2345, Úř. věst. L 348, 21.12.2016, s. 11.
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2160, Úř. věst. L 304, 21.11.2017, s. 47.

č. 390/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě, Úř. věst. L 128, 9.5.2013, s. 1.

č. 391/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví společný systém poplatků za letové navigační služby, Úř. věst. L 128, 9.5.2013, s. 31.

č. 409/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013 o definici společných projektů, vytvoření správy a identifikaci pobídek podporujících provádění evropského hlavního plánu uspořádání letového provozu, Úř. věst. L 123, 4.5.2013, s. 1.

č. 2014/132

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 11. března 2014, kterým se stanoví výkonnostní cíle pro síť uspořádání letového provozu a varovné prahové hodnoty na úrovni Evropské unie na druhé referenční období 2015–2019, Úř. věst. L 71, 12.3.2014, s. 20.

č. 716/2014

Prováděcí nařízení Komise ze dne 27. června 2014 o zřízení pilotního společného projektu na podporu provádění evropského hlavního plánu uspořádání letového provozu, Úř. věst. L 190, 28.6.2014, s. 19.

č. 2015/2224

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 27. listopadu 2015 o jmenování předsedy, členů a jejich náhradníků v Radě pro uspořádání struktury vzdušného prostoru do funkcí sítě uspořádání letového provozu na druhé referenční období (2015–2019), Úř. věst. L 316, 2.12.2015, s. 9.

č. 2016/1373

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 11. srpna 2016, kterým se schvaluje výkonnostní plán sítě na druhé referenční období systému sledování výkonnosti v rámci projektu jednotného evropského nebe (2015–2019), Úř. věst. L 217, 12.8.2016, s. 51.

6. Životní prostředí a hluk

č. 2002/30

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství (články 1–12a 14–18), Úř. věst. L 85, 28.3.2002, s. 40.

(Uplatní se změny přílohy I na základě přílohy II kapitoly 8 (Dopravní politika) oddílu G (Letecká doprava) bodu 2 Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie).

č. 89/629

Směrnice Rady ze dne 4. prosince 1989 o omezení emisí hluku civilních podzvukových proudových letadel, Úř. věst. L 363, 13.12.1989, s. 27.

(články 1–8).

č. 2006/93

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. prosince 2006 o regulaci provozu letadel uvedených v části II kapitoly 3 svazku 1 přílohy 16 k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví, druhé vydání (1988), Úř. věst. L 374, 27.12.2006, s. 1.

7. Ochrana spotřebitele

č. 90/314

Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy, Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59.

(články 1–10).

č. 93/13

Směrnice Rady ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29.

(články 1–11).

č. 2027/97

Nařízení Rady ze dne 9. října 1997 o odpovědnosti leteckého dopravce v případě nehod, Úř. věst. L 285, 17.10.1997, s. 1 (články 1–8), ve znění:

— nařízení (ES) č. 889/2002, Úř. věst. L 140, 30.5.2002, s. 2.

č. 261/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1.

(články 1–18).

č. 1107/2006

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě, Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 1.

8. Různé

č. 2003/96

Směrnice Rady ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.

(čl. 14 odst. 1 písm. b) a čl. 14 odst. 2).

9. Přílohy

A: Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie

B: Ustanovení o finanční kontrole prováděné Evropskou unií, která se týká švýcarských účastníků činností Evropské agentury pro bezpečnost letectví.

PŘÍLOHA A

Protokol o výsadách a imunitách evropské unie

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že podle článku 343 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 191 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (ESA) požívají Evropská unie a ESA na území členských států imunit a výsad nezbytných pro plnění svého poslání,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

KAPITOLA I

MOVITÝ A NEMOVITÝ MAJETEK, POHLEDÁVKY A OPERACE EVROPSKÉ UNIE

Článek 1

Prostory a budovy Unie jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Unie se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Unie jsou nedotknutelné.

Článek 3

Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Unie je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Unie je rovněž osvobozena od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

KOMUNIKACE A PRŮKAZY

Článek 5

Orgány Unie požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Unie nepodléhá cenzuře.

Článek 6

Předsedové orgánů Unie mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Unie průkazy, jejichž formu stanoví Rada prostou většinou a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA III

ČLENOVÉ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 7

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vrací, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Evropského parlamentu při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání;
- b) přiznávají vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

Článek 8

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu;
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

ZÁSTUPCI ČLENSKÝCH STÁTŮ ÚČASTNÍCÍ SE ČINNOSTI ORGÁNŮ EVROPSKÉ UNIE

Článek 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Unie, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Unie.

KAPITOLA V

ÚŘEDNÍCI A JINÍ ZAMĚSTNANCI EVROPSKÉ UNIE

Článek 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Unie bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Unií a jejími úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce;
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců;
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací;
- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno;
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

Článek 12

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Unie svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Unie, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány formou nařízení.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie.

Článek 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Unie, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Unie zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Unie, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

Článek 14

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány rozhodují formou nařízení o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

Článek 15

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s ostatními dotčenými orgány určí formou nařízení kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Unie, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI

VÝSADY A IMUNITY ZASTOUPENÍ TŘETÍCH ZEMÍ POVĚŘENÝCH U EVROPSKÉ UNIE

Článek 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Unie, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Unie obvyklé diplomatické imunity a výsady.

KAPITOLA VII

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Unie výhradně v zájmu Unie.

Každý orgán Unie je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Unie.

Článek 18

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Unie ve vzájemné shodě s odpovědnými orgány příslušných členských států.

Článek 19

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na členy Komise.

Článek 20

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucí soudní kanceláře a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru Evropské unie, aniž je dotčen článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie týkající se vynětí soudců a generálních advokátů z pravomoci soudů.

Článek 21

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; ustanovení protokolu o statutu této banky tím nejsou dotčena.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Rovněž její rozpuštění či likvidace nepodléhá poplatkům. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

Článek 22

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž jsou dotčena ustanovení Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Činnost Evropské centrální banky a jejích orgánů vykonávaná v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

Dodatek

Postupy pro používání protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie ve švýcarsku

1. Rozšíření působnosti na Švýcarsko

Všechny odkazy na členské státy uvedené v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „protokol“) se považují rovněž za odkazy na Švýcarsko, není-li dále stanoveno jinak.

2. Osvobození agentury od nepřímých daní (včetně DPH)

Zboží a služby vyvážené ze Švýcarska nepodléhají švýcarské dani z přidané hodnoty (DPH). Pokud se jedná o zboží a služby dodané agentuře ve Švýcarsku pro její úřední potřebu, uplatní se osvobození od DPH v souladu s čl. 3 druhým pododstavcem protokolu, a to formou vrácení daně. Osvobození od DPH lze uplatnit, pokud skutečná nákupní cena zboží a služeb, která je uvedena na faktuře nebo na rovnocenném dokladu, činí nejméně 100 švýcarských franků (včetně daně).

Vrácení DPH lze uplatňovat na základě předložení příslušných švýcarských formulářů hlavnímu oddělení pro DPH federálního daňového úřadu. Žádosti o vrácení musí být zpravidla vyřízeny do tří měsíců ode dne podání spolu s příslušnými nezbytnými doklady.

3. Postupy pro uplatňování pravidel týkajících se zaměstnanců agentury

Pokud se jedná o čl. 12 druhý pododstavec protokolu, osvobozuje Švýcarsko, v souladu se zásadami svého vnitrostátního práva, úředníky a ostatní zaměstnance agentury ve smyslu článku 2 nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ⁽¹⁾ od federálních, kantonálních a obecních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Evropská unie a které podléhají jeho vnitřní dani.

Pro účely článku 13 protokolu se Švýcarsko nepovažuje za členský stát ve smyslu výše uvedeného bodu 1.

Úředníci a ostatní zaměstnanci agentury, jakož i jejich rodinní příslušníci, na které se vztahuje systém sociálního pojištění pro úředníky a ostatní zaměstnance Evropské unie, nejsou povinni účastnit se švýcarského systému sociálního pojištění.

Soudní dvůr Evropské unie má výhradní pravomoc ve všech otázkách týkajících se vztahů mezi agenturou nebo Komisí a jejími zaměstnanci, pokud jde o používání nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽²⁾ a ostatních právních předpisů Evropské unie o pracovních podmínkách.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ze dne 25. března 1969, kterým se stanoví kategorie úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství, na které se vztahují ustanovení článku 12, čl. 13 druhého pododstavce a článku 14 Protokolu o výsadách a imunitách Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1969, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1749/2002 (Úř. věst. L 264, 2.10.2002, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se stanoví zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (pracovní řád ostatních zaměstnanců) (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

PŘÍLOHA B

Finanční kontrola švýcarských účastníků činností Evropské agentury pro bezpečnost letectví

Článek 1

Přímá komunikace

Agentura a Komise komunikují přímo se všemi osobami nebo subjekty usazenými ve Švýcarsku, které se účastní činností agentury, a to jako smluvní strany, účastníci programů agentury, příjemci plateb z rozpočtu agentury nebo Společenství nebo jako subdodavatelé. Tyto osoby mohou Komisi a agentuře přímo poskytnout veškeré příslušné informace a dokumentaci, jež jsou povinny sdělovat na základě nástrojů, na které odkazuje toto rozhodnutí, a uzavřených smluv nebo dohod a rozhodnutí přijatých v rámci těchto aktů.

Článek 2

Kontroly

1. V souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽¹⁾, a finančním nařízením přijatým správní radou agentury dne 26. března 2003, nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ⁽²⁾, jakož i ostatními nástroji, na které odkazuje toto rozhodnutí, mohou smlouvy nebo úmluvy uzavřené a rozhodnutí přijatá s příjemci usazenými ve Švýcarsku stanovit, že úředníci agentury a Komise nebo jiné osoby pověřené agenturou a Komisí mohou v prostorách příjemců a jejich subdodavatelů kdykoli provádět vědecké, finanční, technologické nebo jiné audity.
2. Úředníci agentury a Komise, jakož i ostatní osoby pověřené agenturou a Komisí mají přiměřený přístup do míst, k pracím, dokumentům a k ostatním informacím – včetně jejich elektronické podoby – potřebným pro výkon takových auditů. Toto přístupové právo je jasně stanoveno ve smlouvách nebo dohodách uzavřených s cílem provádět nástroje, na které odkazuje toto rozhodnutí.
3. Evropský účetní dvůr má stejná práva jako Komise.
4. Audity lze provádět pět let po ukončení platnosti tohoto rozhodnutí nebo podle podmínek uzavřených smluv nebo dohod a přijatých rozhodnutí.
5. Švýcarský federální kontrolní úřad je předem informován o auditech prováděných na švýcarském území. Tato informace není zákonnou podmínkou pro provedení těchto auditů.

Článek 3

Kontroly na místě

1. Na základě této dohody je Komise (OLAF) oprávněna provádět na švýcarském území kontroly a inspekce na místě, a to v souladu s podmínkami a ustanoveními nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽³⁾.
2. Kontroly a inspekce na místě připravuje a řídí Komise v úzké spolupráci se švýcarským federálním kontrolním úřadem nebo jinými příslušnými švýcarskými orgány jmenovanými švýcarským federálním kontrolním úřadem, které jsou včas informovány o předmětu, účelu a právním základu kontrol a inspekci, aby mohly poskytnout veškerou nezbytnou podporu. Za tímto účelem se úředníci příslušných švýcarských orgánů mohou kontrol a inspekci na místě účastnit.
3. Pokud si to příslušné švýcarské orgány přejí, provádějí kontroly a inspekce na místě společně s Komisí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72).

⁽³⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Pokud se účastníci programu brání kontrole nebo inspekci na místě, poskytnou švýcarské orgány kontrolorům Komise v souladu s vnitrostátními předpisy nezbytnou podporu, která provedení kontroly nebo inspekce na místě umožní.

5. Komise neprodleně uvědomí švýcarský federální kontrolní úřad o všech skutečnostech nebo podezřeních týkajících se nesrovnalostí, které objevila v průběhu kontroly nebo inspekce na místě. Komise je v každém případě povinna informovat výše uvedený orgán o výsledku těchto kontrol a inspekci.

Článek 4

Informace a konzultace

1. Pro účely řádného provádění této přílohy si příslušné švýcarské orgány a orgány Společenství pravidelně vyměňují informace a na žádost jedné ze stran vedou konzultace.

2. Příslušné švýcarské orgány neprodleně informují agenturu a Komisi o všech skutečnostech či podezřeních, které objevily a které se týkají nesrovnalostí v oblasti uzavírání a provádění smluv nebo dohod uzavřených za použití nástrojů, na které odkazuje toto rozhodnutí.

Článek 5

Důvěrnost informací

Informace sdělené nebo získané v jakékoli formě na základě této přílohy jsou chráněny úředním tajemstvím a požívají stejné ochrany, jaká přísluší podobnému druhu informací na základě švýcarského práva a příslušných předpisů platných pro orgány Společenství. Tyto informace nelze sdělovat jiným osobám kromě těch, od kterých se znalost těchto informací vyžaduje vzhledem k jejich funkci v orgánech Společenství, členských státech nebo Švýcarsku, a nelze je využívat k jiným účelům než k zajištění účinné ochrany finančních zájmů smluvních stran.

Článek 6

Správní opatření a sankce

Aniž je dotčena platnost švýcarského trestního práva, agentura nebo Komise může uložit správní opatření a sankce v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 1605/2002, nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ⁽¹⁾ a nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽²⁾.

Článek 7

Náhrada a vykonatelnost

Rozhodnutí agentury či Komise přijatá v oblasti působnosti tohoto rozhodnutí, která ukládají peněžitý závazek jiným osobám než státům, jsou vykonatelná ve Švýcarsku.

Příkaz k výkonu vydá bez jakékoliv další kontroly s výjimkou ověření pravosti aktu orgán určený švýcarskou vládou, který o tom uvědomí agenturu či Komisi. Výkon rozhodnutí se provede v souladu se švýcarským procesním řádem. Zákonnost rozhodnutí o výkonu podléhá kontrole Soudního dvora Evropské unie.

Pro vykonatelnost rozsudků Soudního dvora Evropské unie vynesených na základě rozhodčí doložky platí stejné podmínky.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

OPRAVY

Oprava směrnice Rady (EU) 2018/1695 ze dne 6. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o dobu použití volitelného mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů a mechanismu rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH

(Úřední věstník Evropské unie L 282 ze dne 12. listopadu 2018)

Strana 7, v článku 1 se doplňuje nový bod, který zní:

„4) Článek 193 se nahrazuje tímto:

„Článek 193

Daň je povinna odvést osoba povinná k dani uskutečňující zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby, s výjimkou případů, kdy daň odvádí jiná osoba podle článků 194 až 199b a článku 202.““

Oprava prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2018/1921 ze dne 4. prosince 2018, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2013/191/EU, kterým se Lotyšsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

(Úřední věstník Evropské unie L 311 ze dne 7. prosince 2018)

1) Obsah na titulní straně Úředního věstníku a strana 36, název:

místo: „Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/1921 ze dne 4. prosince 2018, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2013/191/EU, kterým se Lotyšsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty“,

má být: „Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/1921 ze dne 4. prosince 2018, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/2429, kterým se Lotyšsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylovající se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty“.

2) Strana 36, devátý bod odůvodnění:

místo: „(9) Prováděcí rozhodnutí 2013/191/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,“,

má být: „(9) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/2429 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.“.

3) Strana 37, článek 1 návětí:

místo: „Článek 6 prováděcího rozhodnutí 2013/191/EU se nahrazuje tímto:“,

má být: „Článek 6 prováděcího rozhodnutí (EU) 2015/2429 se nahrazuje tímto:“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS